Nr. 71. Środa, 28 Marca 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł., **pocztą 4** zł.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35** ct. Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75** ct.; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65** ct. Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Z powodu obecnego przebiegu zarazy pyskowej i racicowej za granicą, rząd pruski z Opola, zarządzeniem z dnia 9 marca 1883 r. l. 670 zniósł swe postanowienia z dnia 11 stycznia b. r. ogłoszone tutejszym okólnikiem z dnia 18 stycznia l. 3438 i aż do odwołania zarządza, co następuje:

1. Dozwolono wprowadzania chudych świń z Rossyi, drogami krajowemi do okręgów: tarnowickiego, bytomskiego i katowickiego, i jedynie w razie koniecznej potrzeby mogą takie świnie być wyprowadzone do sąsiedniego okręgu, lecz za zezwoleniem naczelnika tegoż okręgu. Również można przewozić kolejami żelaznemi chude świnie z Rossyi przez Szopinice do okręgów: Tarnowiec, Bytom, Katowice, Zabrze i Glejowice i do innych rządowych powiatów w plombowanych wagonach.

2. Wprowadzanie tłustych świń z Rossyi dozwolone jest koleją żelazną przez Szopinice i Mysłowice.

3 Również wprowadzanie tłustych świń z Rossyi drogami krajowemi jest dozwolone.

4. Wszelka nierogacizna (§. 1 do 3) musi być w dniach oznaczonych przez naczelnika powiatu poddana oględzinom weterynarza urzędowego i za zdrową uznana. Również udowodnić należy świadectwem urzędowem, po niemiecku stylizowanem, że świnie te bezpośrednio przed ich transportem pozostawały przez 14 dni w miejscu wolnem od zarazy i że transport ten przechodził przez okolice wolne od zarazy.

5. Nadto naczelnicy powiatów ustanawiają miejsca wchodu dla nierogacizny wprowadzonej drogami kolejowemi. Świnie nadesłane koleją żelazną będą oglądane w Szopinicach i Mysłowicach.

6. Nierogacizna pochodząca z okolic Rossyi, położonych dalej jak 40 kilometrów od granicy pruskiej, jest wykluczona od przywozu do Prus.

7. Tłuste świnie z Rumunii, Serbii i Bessarabii mogą być wprowadzane przez Mysłowice, gdzie podlegają oględzinom weterynarskim.

8. Świnie galicyjskie i świnie zagraniczne, które przechodziły przez Oświęcim, Bielsko i Białę, wykluczone są od transportu.

9. Tłuste świnie, które 14 dni stały w obserwacyi w Steinbruch koło Pesztu, mogą być wprowadzone przez Oderberg bez oględzin weterynarskich, za okazaniem urzędowi cłowemu dowodu odbytej obserwacyi.

10. Oględziny świń nie pociągają za sobą żadnych kosztów. O nadejściu transportów świń należy zawiadomić pisemnie lub telegraficznie ustanowionego weterynarza najpóźniej do godziny 8 wieczorem dnia poprzedniego. W razie gdy transporta świń nie będą zapowiedziane, natenczas weterynarz pograniczny nie potrzebuje być następnego dnia na miejscu oględzin.

11. Skoro oględziny weterynarskie wykażą, że w transporcie świń chociażby jedna tylko sztuka jest chora na zarazę lub o nią podejrzana, lub gdy świadectwo pochodzenia nie jest należycie wystawione, natenczas cały transport nie będzie przepuszczonym albo wykluczonym zostanie od dalszego transportu.

12. Gdy weterynarz pograniczny uzna zwierzęta za zdrowe, ma o tem zawiadomić telegraficznie władzę policyjną miejsca przeznaczenia transportu, która czuwać będzie nad wprowadzeniem zapowiedzianego transportu, nad rzezią lub nad dalszym transportem świń. W tym ostatnim razie ma być telegraficznie uwiadomioną władza policyjna miejsca przeznaczenia. Skoro okaże się, że nierogacizna jest zdrową, władza policyjna dozwolić może na dalszy jej transport.

13. Wprowadzone świnie nie mogą być nigdzie odpędzone, nawet z kolei do rzeźni. Wozy służące do przywozu świń mają być urządzone tak, aby nawóz nie wypadał na ziemię.

14. Swinie, które pozostawały w kraju przez 10 dni i ponownie przez weterynarza na koszt właściciela oglądane były, mogą być dalej pędzone. Dozorcy stad powinni mieć przy sobie poświadczenie zdrowia stada wystawione przez weterynarza. Takie poświadczenie ważne jest tylko na dni 7. Po upływie tego czasu może dozwolić naczelnik powiatu na dalszy tychże swobodny przepęd.

15. Świnie, które mają być z Rossyi wprowadzone przez inne powiaty rządowe do powiatu rządowego Opole, muszą być przed wyładowaniem zapowiedziane telegraficznie władzy policyjnej miejsca nadejścia i podlegają postanowieniom §§. 13 i 14.

16. Przekroczenia powyższych przepisów karane będą w myśl §. 328 niemieckiego kodeksu karnego.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
We Lwowie, dnia 19 marca 1883.

Dnia 24 marca 1883 roku wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt X dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 33. Ustawę o wykupieniu ciężarów na rzecz kościołów w Krainie.

Nr. 34. Rozporządzenie o urzędzie cłowym w Liebau.

Nr. 35. Rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy o zarazie bydlęcej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 marca.

Z rezultatów konferencyi londyńskiej prasa panslawistyczna jest bardzo zadowolona. Nie kładzie ona na pierwszem miejscu korzyści materyalnych wypływających z opanowania ujścia Kilia, lecz fakt, że obecnie upadł już ostatni z uciążliwych warunków traktatu paryzkiego. Traktat ten, podyktowany przez zwycięzką koalicyę europejską po sebastopolskiej katastrofie, stanowił niezawodnie czarny punkt w historyi Rossyi z ostatniego stulecia. Zawierał on to, co uchodzi i zawsze uchodzić musi za najboleśniejsze następstwo przegranej, t. j. amputacyę terytoryalną, a nadto wykluczał Rossyę od stanowiska panującego na Dunaju i na Czarnem Morzu. Rok 1870 przyniósł Rossyi pierwszy, entuzyastycznie w swoim czasie powitany akt podkopania powagi traktatu paryzkiego. Korzystając z ogólnej konsternacyi w Europie po Sedanie, ks. Gorczakow, który jak wiadomo, za cel karyery politycznej wytknął sobie zatarcie wszystkich śladów klęski krymskiej, jednym śmiałym ale zręcznym krokiem wymógł na Europie odstąpienie od stypulacyj paryskich co do Morza Czarnego. W tonie apodyktycznym, wykluczającym wszelką remonstracyę, którąby nie miała za sobą w pogotowiu środków drastyczniejszych, t. j. wojennych, oświadczył wówczas ks. Gorczakow strwożonej Europie, że Rossya jako mocarstwo nie może dłużej uznawać waloru upokarzających dla niej ograniczeń na Czarnem Morzu. Przyjęto to oświadczenie do wiadomości bardzo niechętnie, ale przyjęto je jako fakt dopełniony nieodwołalnie. W siedm lat później kampania z Turcyą przyniosła Rossyi oprócz innych korzyści politycznych także zwrot utraconego w r. 1856 terytoryum bessarabskiego, a więc zmazała najprzykrzejszą reminiscencyę doznanego upokorzenia. Uzyskanie panującego stanowiska na ujściu dunajowem, Kilia, stanowi już ostatni akt tego odwetu, który zapowiedział ks. Gorczakow w chwili objęcia teki.

Wobec takich faktów tryumfalne okrzyki panslawistów mają zupełne

---

1683

III.

Najmniejszego poparcia, jak się można było zresztą spodziewać, doznała dyplomacya cesarska w Wersalu i Londynie. Ministrowie angielscy odpowiedzieli hr. Thunowi ze śmiechem, że Ludwik XIV nie będzie tak naiwnym, aby czekać, dopóki cesarz nie pokona Turków, ażeby potem z całą swoją potęgą rzucił się na niego i odebrał mu jego zdobycze. Na dworze saskim i bawarskim natomiast znalazł cesarz chętne poparcie ze strony Jana Jerzego i Maxymiliana Emanuela. Ostatni zwłaszcza oświadczył największą chęć i gotowość poparcia, w myśl dawniejszego układu z cesarzem zawartego w Alt-Oettingen, przyczem nie wahał się napiętnować w sposób właściwy postępowania Ludwika XIV, okazując całemu swemu dworowi list jego, w którym go król francuski wzywał do odstępstwa od sprawy za przyrzeczeniem wynagrodzenia pieniężnego.

Nie tutaj jednak leżał punkt ciężkości dyplomatycznej akcyi cesarza. Szukać go należało w Rzymie i w Warszawie.

Sprawa w Rzymie nie przedstawiała zresztą sama w sobie żadnych trudności. Na tronie papieskim zasiadał właśnie Innocenty XI (z rodziny Odescalchi), człowiek, który za młodych lat walczył niegdyś sam przeciw Turkom pod sztandarami polskiemi, później zaś poświęciwszy się stanowi duchownemu, wznosząc się szybko w godnościach duchownych, wybrany został nareszcie papieżem w r. 1676. Wielu z współczesnych oddaje mu pochwały, że działał z całą świadomością wysokiego swego powołania. W kwestyi tureckiej podnosi on dawną tradycyę stolicy papieskiej, która z biegiem czasu nieco się była osłabiła, tradycyę jak najenergiczniejszej akcyi przeciw półksiężycowi za pomocą zjednoczonych sił chrześciaństwa. Działalność jego w stosunku do wypadków z r. 1683 w trojakim da się ująć kierunku: przedewszystkiem stara się o pomoc pieniężną dla cesarza i jego sprzymierzeńców, powstrzymuje Francyę od nieprzyjacielskiej dywersyi przeciw Habsburgom i nareszcie zachęca króla polskiego do udzielenia pomocy zagrożonemu cesarzowi.

Na przedstawienia Martinitza wysłał Innocenty pod dniem 20 stycznia 1683 breve do Ludwika XIV, w którem goracemi słowami, przypominającemi mowy Grzegorza VII, wzywa króla do łączności we wspólnej potrzebie chrześciaństwa, albo przynajmniej do zajęcia biernego stanowiska w tej sprawie. Ludwik XIV nie był wprawdzie Ludwikiem IX; to też słowa papieża nie miały same w sobie wielkiej doniosłości; ważnym jednak był sam fakt, iż papież w charakterze ojca całego chrześciaństwa odezwał się w ten sposób do jednego ze swych synów. Już samo wezwanie do pokoju było dowodem podejrzenia przeciw niemu. Ludwik dał zręczną odpowiedź, w której zapewniał o gotowości swej w służbie dla dobra ludów chrześciańskich, ale po za ten ogólnik nie posunął się dalej, omijając wszelkie przyrzeczenia, któreby na przyszłość wkładać nań mogły zobowiązanie do jakiegoś czynnego wystąpienia przeciw Osmanom.

Większej wagi od tych bezskutecznych napomnień był wpływ papieża na Sobieskiego.

Stosnnek króla do Ludwika XIV pozostał przez dłuższy czas w tem samem stadyum, w jakiem się znajdował jeszcze w r. 1680. Sobieski nie był wprawdzie jeszcze zwolennikiem polityki habsburskiej; ale dawniejsze nieporozumienia z Ludwikiem nie były usunięte, a to tem bardziej, że Ludwik żadnego nie chciał czynić kroku, któryby ułatwił przywrócenie zgody. Stosownie do myśli wypowiedzianych jeszcze r. 1680 w instrukcyi do Bethune'a lekceważył on zanadto znaczenie rodziny królewskiej, wychodząc z zapatrywania, że partya francuska w Polsce zawsze będzie dość silną, aby przeszkodzić wmięszaniu się Jana III w sprawę turecką na korzyść cesarza, w tym nawet razie, gdyby temu ostatniemu udało się pozyskać Sobieskich.

Król polski zrobił teraz spostrzeżenie, że Francya działa konsekwentnie przeciw jego najistotniejszym zamiarom. Uważał się on za głównego przeciwnika Turków, zawarł przeciw nim alians zaczepny z Moskwą, ale skuteczność tego aliansu krzyżowały zabiegi polityki francuskiej, zmierzającej do tego, aby pozostawić Turcyi wolne ręce do walki przeciw cesarzowi.

Do tego wszystkiego przyłączyła się jeszcze kwestya następstwa na tron polski. Sobieski, który chciał zapewnić koronę synowi swemu Jakubowi, zastanowił się, czy ten cel nie dałby się łatwiej osiągnąć w połączeniu z cesarzem niż z Ludwikiem, zwłaszcza że spodziewał się złączyć interes Habsburgów ze swoją sprawą przez małżeństwo Jakuba z arcyksiężniczką Maryą Antoniną. Wreście oddawał się nadziei, że bohaterski czyn przeciw Turkom zaskarbić może dla niego i całej rodziny wdzięczność całego narodu.

Stosunek cały ma więc wiele analogii ze stanem rzeczy w roku 1680 — a jednak przedstawia także różnice. I wtedy zaproponował cesarz przymierze odporne, znalazł do tego chęć u Sobieskich, którzy jednak uledz musieli przewadze stronnictwa francuskiego. Różnica między r 1680 a 1683 leżała w tem, że obecnie groza niebezpieczeństwa zwiększyła się w dwójnasób, i to nie dla samego tylko cesarza, ale i dla Polski.

Trzeba bowiem pamiętać — przypomina autor — że Turcy formalnie nie wypowiedzieli wojny cesarzowi, ani też w ogóle nie dali się słyszeć z wyraźną wzmianką, przeciw komu czynią przygotowania. Akcya przeciw cesarzowi była wprawdzie więcej prawdopodobną, ale nie była w zupełności pewną. Współczesny dyplomata wenecki Ciprano jeszcze w lecie r. 1682 przypuszcza, że uzbrojenia Turcyi mają na celu Polskę. Trzymając rzecz w tajemnicy, miał wprawdzie Kara Mustafa plan ściśle wytknięty. Chodziło mu o to, aby utrzymać cesarza w niepewności i sparaliżować przygotowania jego do odporu. Ten fortel, jak widzieliśmy, odniósł też pożądany skutek. Ale miał on jeszcze inne następstwa. Ponieważ właściwe zamiary Turcyi nie były całkiem jasne, przeto też nie same tylko Niemcy, ale i inne państwa czuły się niepewnemi, jak mianowicie Rplta wenecka i Polska. Między Polską a Turcyą istniał wprawdzie pokój z r. 1676; wszakże nie upłynął jeszcze i czas pokoju waswarskiego, który się kończył dopiero w r. 1684; jeżeli tedy Turcy rozpocząć chcieli wojnę w r. 1683, to w każdym razie złamać musieli jeden albo drugi pokój. Układ żórawieński nie dawał więc Polsce lepszej rękojmi bezpieczeństwa, niż cesarzowi zawieszenie broni w Waswarze. Na tym właśnie punkcie przeliczył się Kara Mustafa, i ten właśnie wzgląd wpłynął na Polaków, aby ich uczynić skłonniejszymi do aliansu z cesarzem.

uzasadnienie. Jeżeli zmarły niedawno ks. Gorczakow do ostatniej chwili swojego długiego żywota mógł z zupełną świadomością śledzić tok wypadków, to niezawodnie uczuł błogie zadowolenie już w chwili, gdy się zbierała konferencya londyńska. Było to bowiem z góry pewnem, że żądania rossyjskie znajdą nietylko poparcie, lecz i większość głosów. Gdyby w polityce umiarkowanie było nie wyjątkiem, lecz regułą, świat polityczny nie miałby powodu patrzeć niechętnie na to powodzenie rossyjskiej dyplomacyi w staraniach około uchylenia traktatu paryskiego. Ale głosy odzywające się dziś z kół panslawistycznych wzbudzają pewne obawy. Szowiniści moskiewscy, uzuchwaleni jednym sukcesem, już dziś próbują stawiać parallelę między losami traktatu paryskiego a przyszłością traktatu berlińskiego, który w ich pojęciu stanowi upokorzające dla Rossyi ograniczenie wpływów i praw zdobytych i krwią okupionych w roku 1877. Gdyby dziś zapanowała w Europie sytuacya podobna jak w r. 1870, może nawet umiarkowany zresztą minister Giers nie zdołałby oprzeć się naciskowi opinii, aby niemiłym postanowieniom traktatu berlińskiego odmówiona została moc obowiązująca w sposób tak samo doraźny, jak w swoim czasie traktatowi paryskiemu. Tej łączności między sprawą wschodnią a wszelkiemi zawikłaniami europejskiemi w innej stronie nie straci pewnie nigdy z oczu dyplomacya mocarstw, dziś w pierwszym rzędzie powołanych do czuwania nad gwarancyami pokoju powszechnego.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Marynarka niemiecka.)

Według dzienników berlińskich nominacya generała Caprivi ministrem marynarki wywołała tak wielkie niezadowolenie w wyższych kołach admiralicyi, że potrzeba było osobistej interwencyi cesarza, aby zażegnać burzę i odwieść kilku najzdolniejszych oficerów, jak admirała Batscha i kontraadmirała Wickedego, od zamiaru opuszczenia służby. Prasa berlińska podzieliła się na dwa obozy; jeden kruszy kopię w obronie zasady, że minister marynarki powinien koniecznie być oficerem floty, drugi dowodzi, że warunek ten nie jest konieczny i powołuje się na Stoscha, który jakkolwiek był generałem piechoty, pełnił z powodzeniem obowiązki ministra marynarki. Generał Stosch, piszą dzienniki, po objęciu teki ministra przedłożył d. 21 kwietnia 1874 parlamentowi niemieckiemu plan reorganizacyi floty, który dzisiaj jest już wykończony nawet w szczegółach. Z nowo wybudowanemi okrętami czyniono wszelkie możliwe próby, które tak dobrze się powiodły, że flota niemiecka zajmuje dziś trzecie w Europie miejsce. Zasługą jest gen. Stoscha, że obecnie wszystkie okręty wojenne budują się albo w cesarskich warstatach w Gdańsku, Kiel i Wilhelmshafen, albo w prywatnych w Grabowie pod Szczecinem, w Bremie i Hamburgu. Płyty pancerne i maszyny parowe do tych okrętów wyrabiane są w miejscowych fabrykach Tak więc Prusy wyemancypowały się zupełnie z pod wpływu zagranicy, co więcej przemysł okrętowy do takiego doszedł rozwoju, że n. p. rząd chiński buduje swoje okręty w warstatach niemieckich. Zamiast węgli angielskich używane są na okrętach wyłącznie węgle niemieckie — słowem zagranica niczego już nie dostarcza dla marynarki pruskiej. Jedną z głównych zasług ustępującego szefa admiralicyi jest wybudowanie i rozszerzenie zakładów marynarskich w Gdańsku, Kiel i Wilhelmshafen, a dalej zorganizowanie stacyj morskich. Niemniej pod względem torpedów wytrzymują Niemcy konkurencyę zagraniczną. Jenerał Stosch, tak czytamy dalej, zorganizował wszystkie gałęzie marynarki i położył niespożyte zasługi około floty niemieckiej. Jeśli więc jenerał Stosch podołał zadaniu ministra marynarki, czemużby nie miał mu podołać generał Caprivi? Rząd, stawiając doświadczonych wojskowych na czele marynarki, czyni to w zamiarze ożywienia marynarki, tej najmłodszej części niemieckiej siły zbrojnej, tym duchem, który niemiecką armię wzniósł na tak zaszczytne stanowisko. Z drugiej strony wytoczono argument, że tylu jest już wykształconych marynarzy niemieckich, iż należałoby ich więcej niż dotychczas uwzględniać przy obsadzaniu posad wysokich. Przedewszystkiem wskazują na wiceadmirała Batscha, który oprócz fachowego wykształcenia odznacza się wielkim taktem i zdawał się mieć najwięcej kwalifikacyi na następcę Stoscha Według zapewnienia *Nat. Ztg.* pogłoski o reorganizacyi marynarki należy uważać za przedwczesne; nowy minister będzie prowadził dzieło zupełnie w duchu swojego poprzednika.

(Manifest rewizyonistów francuskich.)

Wszystkie dzienniki francuskie ogłosiły manifest ligi deputowanych skrajnej lewicy Izby i senatu, ale organa republikańskie niezależne i półurzędowe, ogłaszając ten akt, dodają, iż nie przypisują mu znaczenia i nie wierzą, aby wywołał ruch poważniejszy. Organa rządowe uderzają silniej na manifest, a *Repub. Franç.* nazywa go pospolitym artykułem dziennikarskim, który przeminie bez echa, bo według sprawozdań prefektów z prowincyi myśl rewizyi konstytucyi nie ma nigdzie zwolenników. Autorowie manifestu tak się odzywają do wyborców: „Jeżeli wzywamy kraj, ażeby stosownie do przepisów prawa objawił swoją wolę, to jesteśmy jedynie tłómaczami myśli i usposobienia ogółu. Półtora roku już mija, od kiedy głosowanie powszechne postawiło deputowanym jako pierwsze zadanie rewizyę konstytucyi. Sprawę tę usunięto jednak z porządku dziennego, dziś więc wypada koniecznie podnieść ją znowu energicznie. Liga nie wyprzedza woli Francyi ale rozwijając legalną akcyę pragnie usłużyć idei i przyspieszyć jej zwycięztwo. Rewizya konstytucyi musi zwyciężyć wszelkie trudności. Konstytucya z r. 1875, narzucona republice przez żywioły monarchiczne, miała na celu nie zorganizowanie silnego rządu demokratycznego, lecz chciała republikę wydać w ręce oligarchii. Główna przyczyna wszelkich niepowodzeń i przesileń, paraliżujących siły demokratyczne, tkwi w ustawach konstytucyjnych, a opóźnienie ich rewizyi jest odroczeniem polityki republikańskiej. Pytają nas, o jakiej myślimy rewizyi? O takiej, którąby przywróciła za pośrednictwem głosowania powszechnego rzeczywistą wolę ludu. To podstawa, na której oprzeć się mogą wszyscy republikanie a wszelkie przeczenie jej byłoby zaparciem się idei republikańskiej. Odpowiadają nam, że nie wszyscy zgadzają się w wyborze środków. Ale nie było jeszcze na świecie reformy, którąby nie wywołała różnicy zapatrywań. Mówią nam dalej, że nie idzie tu o zupełne zaniechanie rewizyi, lecz tylko o odroczenie jej. Ale kraj napróżno czeka dotąd na kres tych odroczeń. Czyż przekazując to zadanie przyszłości, możecie zaręczyć, że będziecie panami tej przyszłości? Jako główną przyczynę odraczań przytaczają opozycyę senatu, ale opozycya ta istniała także, gdy już raz rewizyę uchwalano, i istnieć będzie wtedy, gdy będzie chodziło o urzeczywistnienie rewizyi ponownej. Właściwą tedy zaporą jest kaprys pewnej polityki, która dziś widzi przeszkody a nazajutrz widzieć ich nie chce, stosownie do tego, jak się na sprawę zapatruje. Liga rewizyi konstytucyi wychodzi z zapatrywania, że reformy, której kraj żąda stanowczo, nie odracza się, ale się ją przeprowadza. Przekonana jest równie, że głosowanie powszechne, objawiwszy raz życzenie rewizyi, zwycięży wszelkie przeszkody i opozycyę. Pragniemy wbrew twierdzeniom naszych przeciwników udowodnić, że w republice możliwe jest pokojowe zwycięstwo woli i życzeń kraju. Objaw tego rodzaju jest właśnie najpotrzebniejszy obecnie. Naród nie może się zatrzymywać w połowie drogi i musi wybierać między niesfornym ruchem ulicy, albo swobodnym objawem opinii publicznej, która jest wyrazem życia wolnych narodów i znakiem zaufania w środki legalne". Pismo kończy się wezwaniem obywateli do zorganizowania agitacyi na rzecz rewizyi konstytucyi.

(Międzynarodowa policya).

Znany profesor prawa międzynarodowego w uniwersytecie petersburskim, Mertens, jak donosi jeden z dzienników wiedeńskich, wypracował z wyższego polecenia obszerny memoryał o socyalizmie i nihilizmie ze stanowiska prawa karnego i międzynarodowego. W memoryale tym profesor Mertens rozbiera krytycznie wszystkie wyroki wydane przez różne europejskie trybunały w sprawie międzynarodowej rewolucyi, i na ich podstawie przychodzi do wniosku, że socyalizm, nihilizm i inne antispołeczne agitacye uważać należy za zbrodnie pospolite, a zarazem dedukuje z motywów trybunałów zagranicznych, że zamachy na głowy koronowane powinny być karane tak samo jak zbrodnie zwyczajne. Według przekonania profesora Mertensa zawarciu międzynarodowej konwencyi w celu wzajemnego wydawania członków Internacyonału, dalej anarchistów i socyalistów, nie stoją na drodze żadne przeszkody. Memoryał, o którym mowa, pozyskał uznanie kół decydujących i on to był pierwszą pobudką do planu utworzenia międzynarodowej policyi, której zadaniem miałoby być śledzenie takich agitatorów i przestępców, do których należałoby zastosować międzynarodową konwencyę o wydawaniu członków stowarzyszeń anarchicznych, socyalistycznych itd W kołach petersburskich nie łudzą się, że urzeczywistnienie takiego planu będzie połączone z licznemi a bodaj czy nie z tak wielkiemi trudnościami, że ostatecznie nie będzie mogło być mowy o zastosowaniu go w praktyce.

(Irlandzkie spiski).

W Anglii nie ustaje popłoch wywołany ostatniemi zamachami; spiskowcy utrzymują ustawicznie umysły w stanie naprężenia przez zapowiedzie nowych zamachów. Gdyby można dać wiarę doniesieniom z Indyj wschodnich, to i tam czekałyby Anglię nowe i ciężkie trudności, podobne do kłopotów, jakich ją nabawia Irlandya, a może nawet cięższe, gdyż w stronnictwie narodowem irlandzkiem poczyna się już budzić ruch wyraźny przeciw zbrodniczym zamachom spisku feniańskiego. Jeden z najznakomitszych członków stronnictwa narodowego, znany deputowany Sulivan, wydał do Irlandczyków przebywających w Ameryce gorącą odezwę, w której zwraca się przeciw występnym projektom partyi dynamitowej. Sulivan potępia stanowczo używanie środków gwałtownych i przestrzega swoich rodaków, aby nie oddawali się złudzeniom, że zdołają uczynić Anglików powolniejszymi dla Irlandyi przez uciekanie się do takich środków, jak dynamit i petroleum. Patryota irlandzki wskazuje na fakt, że ostatni zamach dynamitowy w Londynie wyrządził nieobliczoną szkodę Irlandyi. Właściciele angielscy, u których biedni Irlandczycy znajdowali utrzymanie i pracę, oddalili wszystkich ze służby z obawy przed nowemi zamachami. Wystąpienie Sulivana zdaje się zapowiadać reakcyę w tej chwili krytycznej dla przyszłości Irlandyi.

Pod wrażeniem ostatnich wypadków polecił rząd angielski swojemu reprezentantowi w Washingtonie, aby zwrócił uwagę rządu tamtejszego na niepohamowane występowanie przebywających w Ameryce Irlandczyków, które mogłoby dać powód do zamacenia tak przyjaznych dotąd stosunków między obu państwami. Wiadomo powszechnie, że Fenianie gloryfikują publicznie „czyny bohaterskie" swoich przyjaciół politycznych i urządzają składki na zakupywanie broni i dynamitu. Najpoważniejsze dzienniki amerykańskie wyrażają zresztą oburzenie z powodu zamachów feniańskich i oświadczają, że takiemi haniebnemi czynami pozbawiają się Irlandczycy wszelkiej sympatyi w Stanach Zjednoczonych.

KRONIKA

(—) **Dr. Sochor-Friedrichsthal**, c. k. radca dworu i generalny dyrektor kolei Karola Ludwika, poseł brodzko-złoczowski, nadesłał w bieżącym miesiącu, tak jak co roku, na ubogich złoczowskich 100 zł. Za ten wspaniałomyślny dar składa zwierzchność gminna za pośrednictwem naszego dziennika szlachetnemu dawcy najgorętsze podziękowanie.

(—) **Na cześć Słowackiego** odbędzie się staraniem wydziału czytelni akademickiej lwowskiej w sobotę, dnia 7 kwietnia, jako w trzydziestą trzecią rocznicę zgonu niezapomnionego poety, o godzinie 7 wieczorem w wielkiej sali ratuszowej uroczysty obchód pamiątkowy. Czysty dochód przeznaczony w części na fundusz żelazny teatru poznańskiego, w części na utworzenie funduszu konkursowego dla wynagradzania prac akademickich.

(—) **Przedstawienie amatorskie.** Na dochód Domu Pracy odbędzie się w niedzielę, dnia 1 kwietnia, w sali kasyna miejskiego przedstawienie amatorskie połączone z koncertem. Odegrane będą dwa utwory, hr. Koziebrodzkiego jednoaktowa komedyjka *Stryj przyjechał* i dwuaktowa komedya z francuskiego *Więźniowie Carówny*. Na część muzykalną składają się spiewy solowe i uwertura z opery Glucka *Ifigenia* na dwa fortepiany. Amatorskie przedstawienia cieszą się u nas tak dobrą sławą i tak ulubione są przez publiczność, a nadto cel jest tak szlachetny i godny poparcia, że zbyteczną by było rzeczą zachęcać z naszej strony do jak najliczniejszego udziału. Jesteśmy pewni, że publi-

---

Polityka Ludwika XIV starała się wprawdzie tę niepewność w innym wyzyskać kierunku. Już w odpowiedzi na wzmiankowane wyżej breve papieskie rzucił Ludwik podejrzenie, że cesarz gotów jest zawrzeć niekorzystny nawet pokój z niewiernymi, aby ich potęgę skierować na sąsiednie państwa chrześciańskie, a sobie zostawić swobodę do rozpoczęcia walki z państwem chrześciańskiem (Francyą). Odpowiednio do tego rozgłosił też Bethune w Warszawie we wrześniu r. 1682, iż posiada niezbite dowody piśmienne o zabiegach Caprary, zmierzających do tego, by jakimkolwiekbądź sposobem lub środkiem odwrócić najazd turecki z krajów cesarskich na polskie. Równocześnie jednak udało się rezydentowi cesarskiemu w Warszawie, Zierowskiemu, przejąć dyplomatyczną korespondencyę francuską, która wykazywała, iż francuski agent Duvernay stoi w ścisłem porozumieniu z Tökelym i Turcyą. Zierowski zrobił z tego użytek na dworze polskim i wymógł wydalenie Duvernay'a.

Wypadki te zbliżyły króla jeszcze więcej do cesarza. Sprawa aliansu stała się ostatecznie sprawą Sobieskiego.

Król zwołał sejm na 27 stycznia 1683 W instrukcyi sejmikowej kładzie on wyraźny nacisk na własne niebezpieczeństwo Polski, cytując słowa *Eneidy*, iż nie godzi się sąsiadowi siedzieć z założonemi rękami przy pożarze sąsiada. Wskazywał na to, że na wypadek gdyby poselstwo Caprary pomyślny odniosło skutek, uzbrojona Turcya zwróciłaby się przeciw Polsce.

Partya francuska miała dość czasu agitować przeciw zamierzonemu aliansowi podczas sejmików. Musiała jednak pracę swoją prowadzić skrycie i z ostrożnością. Niepewność, przeciw komu potęga Turcyi ma być skierowaną, usunęła w opinii społeczeństwa polskiego główny skrupuł przeciw aliansowi: nienaruszalność pokoju żórawieńskiego; obawa, ażeby cesarz, własnym pozostawiony siłom, nie zakończył sprawy na niekorzyść Polaków, parła ich do aliansu z cesarzem. Stronnictwo francuskie musiało się liczyć z tym nowym prądem opinii; to też kiedy się sejm zebrał, a kilku członków zapytało posła francuskiego Vitry'ego, co właściwie sądzi Ludwik o zamierzonym aliansie, nie miał tenże odwagi wypowiedzieć właściwych myśli swego monarchy; owszem, oświadczył, że król życzy go sobie, że go nawet będzie popierał.

Dnia 10 lutego przybył Waldstein do Warszawy. W porozumieniu z nuncyuszem papieskim Pallavicinim przedstawił królowi projekt aliansu, na który Sobieski zgodził się wraz z senatem. Dnia 31 marca traktat został podpisany. Kiedy go jednak przedłożono sejmowi (w pierwszych dniach kwietnia), stronnictwo francuskie wznieciło ogromną burzę. Żądano ponownej rewizyi traktatu, porównania jego treści z osnową pełnomocnictwa cesarskiego posła, ściślejszej stylizacyi kilku artykułów. Był to pozór; w istocie chodziło o to, aby sprawę odwlec, dopóki nie upłynie zakreślony ustawą sześciotygodniowy czas sejmu. Walka była zacięta; kilkakroć porywano się do korda; kilkakroć groziło niebezpieczeństwo krwi rozlewu. Trzeci kwietnia, ostatni dzień sejmu, zbliżał się już ku końcowi, a sejm nie udzielił jeszcze ratyfikacyi. Stronnictwo cesarskie straciło już wszelką otuchę. Sobieski zdecydował się nareście na krok ostateczny. Na pół godziny przed zachodem słońca pojawił się w sejmie i zalimitował go do 6go kwietnia. Po powtórnem odroczeniu do 10 kwietnia zebrał się sejm ponownie. Cesarscy mieli czas przygotować się lepiej do walki. Powtórzyły się znowu dawniejsze sceny. Sprawa przeciągnęła się aż do późnej nocy 16 kwietnia. Trzy razy w ciągu tej nocy sprawa aliansu groziła upadkiem. Ostatecznie jednak przemógł król. O pierwszym świcie nowego dnia, a był to właśnie pierwszy dzień wielkanocny, prosił król senatorów, aby ostatnią przyłożyli rękę do wielkiego dzieła. Nikt się już nie sprzeciwił; wszyscy oddali zgodne wota. Na tem zamknięto obrady sejmowe.

Główne punkta traktatu obowiązywały obie strony do postawienia siły zbrojnej, ze strony cesarza 60.000, po stronie Polski 40.000 ludzi. Każda z tych armij miała mieć samoistne kierownictwo. Na przypadek oblężenia Wiednia lub Krakowa sprzymierzeńcy zobowiązują się nawzajem dostarczyć sobie pomocy całą w aliansie oznaczoną siłą wojenną. Na koszta uzbrojenia przesyła sesarz natychmiast 200.000 talarów do Polski i zrzeka się wszelkich pretensyj z czasów wojny polsko-szweckiej. Na rzecz Polski zapewniono jednoroczny dochód z dziesięcin całego szeregu kościołów włoskich w kwocie około 300.000 talarów.

Wiadomość o aliansie austryacko-polskim raziła dwór wersalski jakby piorunem. Alians ten krzyżował najrozmaitsze plany Burbonów, których urzeczywistnienie wymagało spełnienia przedwstępnego warunku: upadku Leopolda. Przymierze z Polską usuwało te widoki conajmniej w daleką przyszłość. Słusznie też wyrażono się w Wersalu, że przymierze to jest stokroć szkodliwszem, niż najdotkliwsza klęska armii francuskiej.

Oswald Balzer

cznosć przyczyni się do świetnego sukcesu tego wieczora

(—) **P. Daniel Penther**, nasz ziomek, urodzony we Lwowie, znany zaszczytnie także z naszych wystaw krajowych artysta-malarz, zajmuje w Wiedniu ważne stanowisko kustosza galeryi obrazów c. k. akademii sztuk plastycznych, a jak znakomite oddał tej instytucyi zasługi, świadczy o tem bardzo pochlebnie umieszczony niedawno w *Wiener Zeitung* artykuł wytrawnego znawcy sztuki p. Eitelbergera, który tak się wyraża: „Pan Daniel Penther znany jest wszystkim Wiedeńczykom, którzy interesują się sztuką, jako entuzyastyczny amator i kollekcyonista, którego zamiłowanie artystyczne nie ogranicza się samym specyalnym zawodem, t. j. malarstwem, ale obejmuje także inne gałęzie sztuki. Penther obok bystrego oka posiada także niezwykłą znajomość galeryj zagranicznych, i możnaby powiedzieć, że nie masz znaczniejszej galeryi, którejby artysta ten i znawca w podróżach swoich po Hiszpanii, Anglii i Rosyi nie przestudyował i nie zbadał troskliwie. Kopiował on wiele obrazów najcelniejszych mistrzów i wniknął tym sposobem głęboko w istotę technik malarskich szkół rozmaitych. Wobec takiej znajomości technik i szkół malarskich nie dziw, że badawczemu temu umysłowi powiodło się restytuować niejedno imię sławne, uratować niejeden obraz uszkodzony lub przemalowaniem popsuty." Odkąd p. Penther jest kustoszem galeryi odrestaurował przeszło 60 obrazów, a w liczbie tej także dzieła jak *Męczeństwo św. Marka* Wiktora Belliniana, *Wniebowstąpienie Maryi* Pawła Werończyka, ośm płócien Franciszka Guardi, portret Filipa IV pędzla Velasqueza, *Pasterzy* Murilla, *Bitwę* Salvatora Rosa, *Madonnę* Filippa Lippi, *Lukrecyę* Łukasza Kranacha i t. p.

(—) **Dr. Tadeusz Szydłowski**, kandydat adwokatury we Lwowie, wpisany został na podstawie złożonego egzaminu sędziowskiego w listę obrońców w sprawach karnych.

(—) **Koło literackie.** Najbliższe posiedzenie Koła literackiego odbędzie się pojutrze, w piątek, w kasynie miejskiem o godzinie 7 wieczór. Pan Platon Kostecki poda kilka uwag o tegorocznej wystawie sztuk pięknych w Rzymie, poczem nastąpi dalszy ciąg dyskusyi o stanie obecnym wydawnictw ludowych w kraju naszym.

* **Ogień.** Wczoraj wieczorem w piwnicy realności pod l. 5 na placu Rybim z powodu nieostrożnego obchodzenia się ze światłem wybuchł ogień, który jednak szybko ugaszono. Winnym niedozoru wytoczono śledztwo.

* **Zapiski policyjne.** Odebrano od podejrzanej osoby złoty kolczyk wysadzany perłami. — Złożono w policyi obróżę z marką nr. 211 z bież. roku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Paryżu senator i były minister robót publicznych w gabinecie Freycineta, Varroy; tamże w 80 roku życia markiz Henri Armand de Gontaut-Biron, od roku 1851 prezydent paryskiego *Jockey-clubu*; w Nowym Jorku generalny dyrektor poczt Stanów Zjednoczonych Howe.

— **Sobieski na Kahlenbergu.** Dyrekcya panoramy w wiedeńskim Praterze doniosła dziennikom wiedeńskim, że oprócz panoramy „Kair i wybrzeża Nilu" wystawi w tych dniach dioramę: „Sobieski na Kahlenbergu". Wielki ten obraz jest dziełem sławnego malarza Emila Wauters i w obecnej chwili zwłaszcza obudzić powinien powszechne zainteresowanie. „Obraz ten historyczny przedstawia króla Sobieskiego na Kahlenbergu w towarzystwie wodzów wojsk sprzymierzonych, widok ogólny na dolinę Dunaju oraz miasto Wiedeń, obłężone przez Turków.

— **Wyprawa afrykańska** dr. Holuba wkrótce się wybierze z Wiednia. Kolej północno-zachodnia ofiarowała jej bezpłatnie 7 wagonów do przewiezienia uczestników i pakunków. Wagony te pójdą aż do Hamburga, gdzie wyprawa wsiądzie na okręt.

— **W Akademii francuskiej** zaszły w ostatnich dniach ważne zmiany. Książe Aumale, jako dyrektor, a p. Juliusz Sandeau jako kanclerz tejże złożyli swoją godność. W miejsce pierwszego wybrany został p. Rousse, w miejsce drugiego p. Ernest Rénan.

— **Ojciec święty,** jak donosi *Perseveranza*, kazał na święta Wielkanocne rozdać w Rzymie pomiędzy ubogie rodziny 150 łóżek z pościelą, a nadto sumę 12.000 lirów pomiędzy ubogich wstydzących się żebrać.

— **Słynny mistrz postu,** Amerykanin dr. Tanner, który przed trzema laty wsławił się w całym świecie czterdziestodniowem głodowaniem o zakład, niedawno popadł w obłąkanie wśród nowej próby poszczenia, której się podjął w St. Louis. Tym razem wytrzymał tylko dni 15, w szesnastym dniu utracił zmysły.

— **W katastrofie,** która niedawno zdarzyła się w kopalni Braidwood, w krainie Illinois, skutkiem zalewu szybu wodą zaskórną, pomiędzy 75 robotnikami, którzy utracili życie, znajdowało się 10 Polaków, a w ich liczbie trzej, mianowicie Józef Guter, liczący lat 22, Jan Dębowski, lat 27, ojciec trojga dzieci i Antoni Dębowski, lat 17, z Galicyi.

— **Morderca plebana** Swobody w Wejmyślicach na Morawie nie został jeszcze wyśledzony, dzienniki berneńskie jednak donoszą, że jeden z włościan w owej miejscowości obwiesił się w tych dniach i że na niego pada podejrzenie o sprawstwo tej tajemniczej zbrodni. Komisya sądowa ponownie udała się na miejsce wypadku. Według późniejszych doniesień nie ulega już wątpliwości, iż włościanin wejmyślicki, który sobie życie odebrał, był sprawcą lub uczestnikiem zbrodni. W mieszkaniu samobójcy znaleziono według *Mähr. Corr.* skrwawioną koszulę i gwóźdź krwią zbroczony.

— **Straszny pożar**, który nawiedził w zeszłym tygodniu portowe miasto peruwiańskie Iquique, srożył się przez kilka dni. Według ostatniej depeszy z Valparaiso, pastwą pożogi padły wszystkie budynki i magazyny stacyi kolejowej, oraz przeszło sto innych gmachów. Stratę oceniają na 4 miliony złr.

— **Mosty kolejowe w Ameryce.** W roku ubiegłym na kolejach żelaznych w północnej Ameryce zawaliło się pod pociągami kolejowemi 38 mostów. W roku 1881 liczba zawalonych mostów kolejowych wynosiła tam 44, a w latach 1876 do 1880 nie mniej jak 95. Pokazuje się więc, że Amerykanie nie bardzo są skrupulatni w dbałości o życie i zdrowie podróżnych.

— **Choroba**, która w ostatnich czasach wrzekomo nagminnie wystąpiła na dalmackiej wyspie Isola Grossa, i której uległo kilka osób, zdaniem komisyi sanitarnej, która badała rzecz na miejscu, nie jest wcale zgniłą gorączką, ale zwykłem zapaleniem kataralnem.

— **Katastrofa w kościele.** W miejscowości Bloelio, francuskiego departamentu dolnych Pyreneów. w zeszłym tygodniu podczas nabożeństwa w kościele zawaliły się drzwi główne i kruchta pod ciężarem śniegu, który spadł w ostatnich dniach, i zabiły na miejscu trzy osoby, a około 20 mniej lub więcej ciężko raniły.

— **Rok wojenny 1683.** Pod tym tytułem według *Fremdenbl.* wyda wkrótce oddział c. k. archiwum wojennego dla dziejów wojennych publikacyę z opisem zdarzeń owego pamiętnego roku, zwłaszcza zaś wiekopomnej odsieczy Wiednia, dokonanym według rękopismiennych, dotąd po części nieznanych jeszcze źródeł. Publikacya ta pomieszczona będzie w czasopismie *Mittheilungen des Kriegs-Archivs*, a nadto ukaże się w osobnej odbitce, która w handlu księgarskim sprzedawana będzie po cenach minimalnych.

— **Oryginalne oszustwo** wykryła w ostatnich dniach policya paryska. Kilka indywidyów wysyłało z prowincyi lub zagranicy pod adresem bawiących w Paryżu wspólników paczki, które według deklaracyi zawierać miały papiery wartościowe lub brylanty. Przy otwieraniu na komorze pokazywało się regularnie, że paczki nie zawierały tego, co powinny były podług deklaracyi zawierać, ale rzeczy mniejszej wartości, a oszuści spedytorowie lub adresaci domagali się od poczty albo kolei żelaznej odszkodowania, rzucając na urzędników tych instytucyj podejrzenie, iż naruszyli przesyłki. Za każdym razem wszakże ci ostatni mogli dowieść swej niewinności, aż nareszcie szef tajnej policyi francuskiej p. Macé wziął w swoje ręce tę sprawę i stwierdził, iż przesyłki były symulowane a deklaracye podrabiane przez nadających. Trzej członkowie szalbierczej bandy są już uwięzieni, czwartego ściga policya listami gończemi.

— **Mrozy** ostatnich dni bardzo dotkliwą zrządziły szkodę w słynnych ogrodach i winnicach Prowancyi. Poziomki tam już przed miesiącem odkwitły i zaczynały się rumienić, młode groszki i fasola zieleniły się najpiękniej, młode ziemniaki już kopano i wszystko to wymarzło zupełnie. Ucierpiały także bardzo drzewa owocowe, które właśnie okryte były rzęsistym kwiatem. W ogólności na południu wiosna ta okropnie dała się we znaki ludności, nie znającej srogości zimy i nie zaopatrzonej tak, aby oprzeć się wpływowi zimna. Okolica Neapolu jeszcze dnia 18 bm. zasypana była śniegiem, który leżał na kwitnących drzewach pomarańczowych i cytrynowych. Śniegi spadły w marcu nietylko na północnych wybrzeżach Afryki, ale nawet na pustyni Saharze, czego podobno nikt w tamtych stronach nie pamięta.

— **O wybuchu Etny** donosi jeden z korespondentów: Od 20 bm. Etna wybucha w sposób, wzbudzający obawy. Wspomnionego dnia czuć się dało pierwsze silniejsze wstrząśnienie w okolicy, poczem wulkan wyrzucać zaczął olbrzymie masy popiołu, roznosząc je na bardzo wielki obszar. Instrumenta w spostrzegalni meteorologicznej wskazują, że akcya wulkaniczna potrwa czas dłuższy, i że siła wybuchu jeszcze się wzmoże. W miejscowościach Riporto i Giarra runęło wiele domów. Wzgórza, otaczające stacyę meteorologiczną Etny, formalnie się chwiały tak, że zachodziła obawa, ażeby się nie rozpadły. Trzęsieniem nawiedzone zostały także miejscowości Acireale, Calatabiano, Linguaglossa, Piedimonte i La Macchia. Ze wszystkich tych wiosek mieszkańcy uciekli. — Telegram prywatny z Rzymu dnia 24 b. m. donosi: Ostatniej nocy wzmagała się gwałtowność wybuchu. W odległości czterech kilometrów powyżej wsi Nicolosi na południowym stoku góry wulkanicznej otworzyło się jedenaście mniejszych czeluści, które jednak nie wyrzucają lawy, ale tylko popiół i kamienie. Wstrząśnienia ziemi nie ustają. Pod Aderno i Biancavilla na stoku południowo - zachodnim ukazały się silne rozpadnięcia ziemi. Mieszkańcy Nicolosi i Belpasso opuszczają swoje domy. Wybuch obejmuje ten obszar który i w roku 1879 najwięcej ucierpiał.

GŁOSY PUBLICZNE.

(Zupa rumfordzka)

Na rzecz rozdawnictwa zupy rumfordzkiej złożono w handlu J. Drexlera i Synów od 27 grudnia 1882 do 18 marca 1883: Wpp. Rozwadowska 5 zł., Justjan 5 zł., Ziołecka 2 zł. 15 ct., J. S. 5 zł., hr. G. 1 zł., N. N. 1 zł., ks. kanonik Kajetanowicz 5 zł., S. 1 zł., S. J. 1 zł., Konopacki 2 zł., M. M. 2 zł. 50 ct., z Duninów Borkowskich Ludwika Niezabitowska 50 zł., hr. Artur Gołuchowski 30 zł., ks. Marmorosz z Kołomyi 2 zł., T. K. 10 zł., ks. kanonik dr. Jurkowski 10 zł., Józef Stańkowski 4 zł., ks. Odelgiewicz 10 zł., Helena S. P. 5 zł., M. F. 1 zł., W. 32 ct., W. D. 5 zł., z Instytutu ubogich m. Lwowa 50 zł., ks. kanonik Stańkowski 5 zł., ks. Wesołowski z Gołogór 2 zł., Łozińska 5 zł., Czajkowski ze Swierza 10 zł., M. F. 1 zł., J. Drexler 10 zł. Stanisław Polanowski 10 zł., ks. kan. Kajetanowicz 5 zł., A. 1 zł., od Wydziału krajowego z daru pana Alberta Mildego 200 zł., hr. Wacław Baworowski 100 zł, ks. kan. Mazurak 5 zł., Józef Stark z Wiednia 2 zł., A. K. 1 zł., Rodakowski 5 zł., Konopacki 2 zł., A. T. 1 zł., dr. J. Czajkowski 12 zł., Wujankowski 5 zł., S. 1 zł., Jaworska 4 zł., N. N. 20 zł., J. M. 1 zł. 40 ct., Józef Zawadzki 7 zł., Sabina Zawadzka 3 zł., JO. księżna Leonowa Sapieżyna 50 zł., hr. M. B. 5 zł., S. S. 1 zł., hr. August Dzieduszycki 10 zł., A. B. C. z Mościsk 5 zł., Drzewiecka 3 zł, J. S. 2 zł., R. 1 zł., Jan Balko 10 zł., hr. Celina Starzyńska 5 zł., JE. prezydent hr. Russocki 50 zł., hr. Mieczysław Borkowski 5 zł., Józef Prus Jabłonowski 5 zł. Rozalia Potworowska 1 zł., konwent OO. Dominikanów lwowskich 1 beczółkę kapusty, 1 korzec kartofli, pół korca grochu, wartości 12 zł., konsyliarzowa Kozieradzka 2 zł., Franciszek Kirschner 5 zł., A Czajkowski 5 zł., Andzia, Anielcia, Dorcia L. 9 zł. 72 ct., hr. G. 10 zł., Konopacki 2 zł., ks. kan. dr. Jurkowski 10 zł., M K. 2 zł., S. 1 zł., L. D. 1 zł. S. W. 1 zł., J. R. 50 ct. R. C. 5 zł. Razem 833 zł. 59

Jak co roku tak i teraźniejszego przy pomocy Bożej i dzięki łaskawej publiczności towarzystwo św. Wincentego a Paulo rozdało bezpłatnie ubogim wstydzącym się żebrać od 27 grudnia 1882 do 18go marca b. r. 24.464 porcyj zupy i 24.451 porcyj chleba. Koszta rozdawnictwa wynoszą 1054 złr. 81 ct., z dobrowolnych datków wpłynęło 833 złr. 54 ct. Niedobór w kwocie 221 złr. 27 ct. pokryto z pozostałości kasy roku zeszłego. Na rok przyszły mamy fundusz 220 złr. 99 ct. Za najłaskawsze i serdeczne poparcie tej sprawy przez publiczność jakoteż szanowne redakcye *Gazety Lwowskiej, Gazety Narodowej i Dziennika Polskiego* w imieniu obdzielonych biednych i w imieniu Tow. św. Wincentego a Paulo tysiąckrotne Bóg zapłać!

Ignacy Drexler, prezes.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Krakowska Izba handlowa.

(Sprawozdanie posiedzenia z dnia 14go marca.)

Po odczytaniu i zatwierdzeniu protokołu z poprzedniego posiedzenia przewodniczący, który jest jednocześnie prezesem wydziału zarządzającego szkoły handlowej w Krakowie przedstawił Izbie działalność dotychczasową wzmiankowanego wydziału i wykazał pomyślny rozwój nowej szkoły o stosunkowo dość znacznej liczbie uczniów, przykładających się pilnie do wykładanych im nauk. Nadmienił przy tej sposobności, że gdy liczba godzin wykładowych okazała się niedostateczną, pomnożono je o dwie w tygodniu, przez co nauka języka niemieckiego tudzież kaligrafii większe znajdzie uwzględnienie. Sprawozdanie to przyjęła Izba do wiadomości i przystępując do porządku dziennego dokonała wyboru kandydatów na assesorów handlowych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie i c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie. Na trzy miejsca opróżnione w Krakowie uchwalono jednomyślnie przedstawić p. Emila Barucha, Józefa Bielaka, Stanisława Feintucha, Stanisława Mikuckiego i Samuela Schlesingera, a na trzy miejsca opróżnione w Rzeszowie pp. Hellina, Pellara, Korna, Kalinowskiego i Jezowcza.

Następnie wybrano 12 znawców do rozpoznawania sporów o naśladownictwo marek ochronnych w Tarnowie t. j. pp. Chylewskiego, Głodzińskiego, Chodackiego, Habera, Kaczkowskiego, Müldnera, Leszczyńskiego, Merza, Schapirę, Tenczyna, Breitsera i Wielogórskiego i uchwalono przesłać powyższą listę c. k starostwu w Tarnowie.

W sprawie udzielenia opinii co do jarmarków na konie w Podgórzu, p. Liban jako sprawozdawca większości wybranej w tym celu komisyi wniósł, aby Izba przychylnej udzieliła opinii, po dłuższej jednak dyskusyi, w której wszyscy w zasadzie uznali słuszność żądania miasta Podgórza i pożyteczność tego rodzaju jarmarków, uchwalono na wniosek p. Goebla jako sprawozdawcy mniejszości, aby przed wydaniem stanowczej decyzyi znieść się z ankietą, przez prezydenta miasta Krakowa w tej sprawie zwołaną. Uchwalono jednak ze względu na przewlekłość obrad tego rodzaju ankiet w Krakowie, w każdym razie na kwietniowem posiedzeniu Izby sprawę tę stanowczo załatwić.

Następnie p. Liban zdawał sprawę z przedmiocie poboru mostowego przy moście podgórskim, i wykazywał, jak niczem nieusprawiedliwiona wysokość tej opłaty tamuje wszelki ruch przewozowy między Krakowem a Podgórzem. W dyskusyi podniesiono rozliczne inne niewłaściwości pod względem położenia rogatek i wysokości opłat i dla tego uchwalono wybrać komisyę, któraby rzecz wyczerpująco zbadała i Izbie wnioski swoje przedłożyła. Do komisyi tej należą pp. Gustaw Baruch, Götz, Liban i sekretarz dr. Leo. W celu wyczerpującego zbadania licznych nadużyć i niewłaściwości pożądanem by było, aby także kupcy i przemysłowcy nienależący do Izby, tudzież szersza publiczność spostrzeżeń swoich Izbie udzielić raczyła, które następnie przez powyższą komisyę do wypracowania stosownego, na danych opartego memoryału zużytkowane będą. Daty spostrzeżenia przesyłać należy pod adresem Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie.

Na zapytanie c. k. namiestnictwa co do potrzeby ograniczenia wprowadzania i sprzedaży tak zwanej „rybitrutki" (*coculi indici*) uchwalono po wysłuchaniu obszernego sprawozdania p. Jerzego Góbla stwierdzającego, że artykuł ten wprowadzany do Galicyi w ilości około 100 centnarów rocznie nie służy do żadnych celów lekarskich, gdyż aptekarze nawet go nie miewają na składzie, lecz tylko do trucia ryb i fałszowania piwa, oświadczyć się za wydaniem zupełnego zakazu wprowadzania i sprzedaży pomienionej trucizny.

Nakoniec wybrano na wniosek p. Juliusza Epsteina komisyę, która ma zająć się zbadaniem nowych projektów podatkowych. W skład tej komisyi weszli oprócz wnioskodawcy pp. Albert Mendelsburg, Emil Baruch i sekretarz Izby dr. Leo. (Sprawozdanie to dla braku miejsca spóźnione. — *Red.*)

⁂ **Doroczna wystawa** bydła i nierogacizny Towarzystwa rolniczego okręgowego rzeszowskiego, odbędzie się we wtorek dnia 24 kwietnia b. r. Wystawa odbędzie się na ulicy Zielonej w Rzeszowie i trwać będzie przez jeden tylko dzień od godziny 10 do 6 po południu. Każdemu służy prawo wystawienia bydła i nierogacizny bez ograniczenia ilości sztuk. Bez odpowiedniego paszportu od właściwej władzy, żadna sztuka na wystawę nie będzie przyjęta. Tylko do godziny pierwszej po południu wolno będzie przyprowadzać bydło i nierogaciznę na wystawę, po którym to czasie nastąpi sądzenie przez członków jury. Premiowanie rozpocznie się o godzinie 4 po południu. Bydło i nierogacizna, pochodzące z obór większych posiadłości, otrzymają tylko listy pochwalne, bydło zaś i nierogacizna włościańska uzyskają premie pieniężne w złocie i narzędziach rolniczych, jak pługi, brony, latarnie bezpieczeństwa, kosy, widły, siekiery i t. p. Wstęp od sztuki na wystawę od bydła większych posiadłości 50 cnt., od włościańskiego 20 cnt. Każdy właściciel obowiązany jest dozorować swoje sztuki pod własną odpowiedzialnością. Ludzie do dozorowania używani mają wolny wstęp na wystawę. Równocześnie na samym placu wystawy odbędzie się premiowanie za staranny chów koni i zakupno ogierów dla rządu, przez c. k. komisyę. Wstęp od konia wynosi 30 cnt. Na wystawie odbędzie się losowanie narzędzi rolniczych pomiędzy członkami Towarzystwa, a dalej licytacya publiczna 20 sztuk koni z dóbr Nosówka, młodzieży niżej 5 lat i klaczy stadnych. Wystawione będzie między innemi bydło rasy *Kuhländer* zakupione dla obory zarodowej w Jasionce.

⁂ **Koleje austryackie w r. 1881.** Sieć austryacko-węgierskich kolei rozszerzona została w roku przeszłym o 807·8 kilometrów, przeto o 378·14 kilometrów więcej niż w r. 1881. Z ogólnego jednak przyrostu przypada na Austryę tylko 206·34 kilometrów (o 96·81 k. mniej niż w r. 1881), na Węgry natomiast 601·46 kil. to jest o 474·96

kil. więcej niż w pozaprzeszłym roku. W Galicyi nie została otwarta w roku zeszłym żadna nowa linia. Z rozwojem austryacko węgierskich kolei wzrasta także odpowiednio obrót. Ogółem przewieziono w roku zeszłym 44·73 milionów osób i 57·8 mil. ton towarów, za co wpłynęło 232·25 mil. zł., gdy w r. 1881 przewieziono 40·28 mil. osób, 53·27 mil. ton towarów, dochód zaś ogólny wynosił 216·0 mil. zł. W porównaniu zaś z rokiem 1872 liczba przejezdnych wzrosła o 10·1 mil. czyli o 29·7 procent; obrót towarów podniósł się o 29·66 mil. ton czyli o 105 procent, dochody zaś wzrosły o 71·6 mil. zł. czyli o 44·7 procent. W roku zeszłym najwięcej ożywiony był ruch osób w sierpniu, wynosił bowiem 5·175 mil. najmniejszy zaś w lutym, dochodził zaledwie do 2·427 mil. Kolej Karola-Ludwika pod względem dochodów zajmuje między wszystkiemi kolejami czwarte miejsce, dochody bowiem starej linii, to jest z Krakowa do Lwowa wynosiły 8.509.587 zł., czyli 24.175 na jeden kilometer, przeto podniosły się w porównaniu z rokiem 1881 o 7·7 procent; na nowej linii (Lwów-Brody-Tarnopol) wynosiły 2,300.842, czyli 9.547 na kilometer, podniosły się przeto o 28·1 procent. Kolej tarnowsko-leluchowska najmniejsze wykazała dochody, bo tylko 352.340 zł., czyli na kilometer 2.333 zł., (w roku 1881 dochody wynosiły 320.547, czyli na kilometer 2.123 zł.), w każdym jednak razie dochody powiększyły się w porównaniu z rokiem poprzednim o 9·9 prct. Po kolei Karola-Ludwika największe miała dochody kolej lwowsko-czerniowiecka, bo 2,404.009 zł., czyli na kilometer 9.004 zł., ponieważ jednak dochody jej w r. 1881 wynosiły ogółem 2,562.640 zł, czyli 9.598 na kilometer, okazuje się ubytek o 6·2 procent. Kolej Arcyksięcia Albrechta miała dochodu 571.572 zł., czyli na kilometer 3 158 zł. (w r. 1881 dochód wynosił 552,291 zł t. j. na kilometer 3.051 zł.), podniósł się przeto o 3·4 prct. Kolej naddniestrzańska wykazała dochodu 438.976 zł., czyli na kilometer 3.919 zł., ponieważ zaś w r. 1881 ogólny dochód wynosił 380.783 zł., t. j. na kilometer 3.480 zł., przyróst wynosi 12·6 procent.

○ **Ruch na kolejach galicyjskich** w ubiegłym tygodniu (od 10 do 17 marca) w porównaniu z wynikiem poprzedniego tygodnia był znacznie większy. Usposobienie w handlu niezmienne. Ceny zboża i produktów były w ubiegłym tygodniu następujące: za 100 kilogramów pszenicy 7·75 zł. do 8·85 zł., żyta 5·30 zł. do 5·55 zł., jęczmienia browarnego 5·60 zł. do 6·— zł., jęczmienia pastewnego 4 40 zł. do 5·05 zł., owsa 5 10 zł. do 5·35 zł., hreczki 6 45 zł. do 6·80 zł., kukurudzy zeszłorocznej 6·— zł. do 6·50 zł., kukurudzy nowej 5·60 zł. do 6·— zł., prosa 6·50 zł. do 7·25 zł., grochu kuchennego 6·80 zł. do 9·— zł., grochu pastewnego 5·10 zł. do 6·— zł., soczewicy 15·— zł. do 18·— zł., fasoli 8·— zł. do 14·— zł., bobiku 6·— zł. do 6·50 zł., wyki 6·08 zł. do 7·25 zł., koniczyny 50·— zł. do 90·— tymotki 36·— zł. do 38·— zł. anyżu rossyjskiego 27·— zł. do 28·— zł., anyżu płaskiego 26·— zł. do 29·— zł, kminku 21·— zł. do 22·— zł., rzepaku zimowego 14 50 zł. do 16·— zł., rzepaku jesiennego 12·75 zł. do 13·— zł., rzepiku zimowego 14.75 zł. do 15·— zł., rzepiku letniego 13·50 zł. do 14·— zł., lnianki 11·— zł do 12·— zł., nasienia lnianego 9·30 zł do 10·25 zł., nasienia konopnego 11·50 zł. do 12·— zł., chmielu 180 zł. do 375 zł., nafty zwykłej 16·50 zł. do 17·50 zł. nafty salonowej 20·50 zł. do 21·50 zł., za 10.000 litrostopni spirytusu gotowego płacono 29·75 zł. do 30·17 zł. — Ruch towarowy na kolei Karola-Ludwika wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym ogółem około 19,618.000 kilogramów i 4.718 sztuk bydła. Na tę cyfrę transportu składały się: zboża różnego rodzaju około 3.449.000 mąki i wyrobów mącznych około 752.800, nasion olejnych około 230.700, drzewa budulcowego i opałowego około 1.316.600, nafty i wosku ziemnego około 87.100, wełny około 69.200, jaj około 478.400, spirytusu około 280.200, spodium około 110.300, lnu i przędziwa około 33.100, soli około 700.000, i węgli kamiennych około 582.500 kilogramów, na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież około 282 sztuk wołów, 4.378 sztuk nierogacizny i 58 sztuk koni. — Ruch towarowy na kolei Lwowsko-Czerniowieckiej wynosił w ubiegłym tygodniu ogółem 8,290 000 kilogramów i 4.511 sztuk bydła, z czego przypada na ruch ku Zachodowi 7,400.000 kilogramów, tudzież 241 sztuk bydła rogatego, 4.258 sztuk nierogacizny i 12 sztuk różnego innego bydła; na ruch zaś ku Wschodowi 890.000 kilogramów. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 2,370.000, mąki i wyrobów mącznych 300.000, spirytusu 243.000, produktów zwierzęcych 134.000, drzewa budulcowego, opałowego i desek 4,621.000, kamieni 23.000, i węgli kamiennych 70.000 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież powyżej poszczególnione bydło. — Ruch towarowy na kolei Arcyksięcia Albrechta wynosił w ubiegłym tygodniu włącznie z transportem przewozowym i z dowiezionemi przez inne koleje towarami ogółem 3,797.245 kilogramów i 145 sztuk bydła. Transporty składały się: ze zboża różnego rodzaju 78,380, mąki i wyrobów mącznych 113.230, drzewa budulcowego i opałowego 2.499,930, nafty i wosku ziemnego 21,540, spirytusu 15.320, jaj 15.000, gipsu 2,000, żelaza 16.820, soli 121.910, skór 9.000, zapałek 20.920, masła i sera 35. i mięsa 1 140 kilogramów; na resztę złożyły się różne inne towary, tudzież 12 sztuk wołów i 133 sztuk nierogacizny.

OSTATNIA POCZTA

Na polu polityki wewnętrznej panuje najzupełniejsza cisza, która przeciągnie się niezawodnie jeszcze dni kilka, aż do czasu zebrania się ciała prawodawczego. Miarą stagnacyi jest okoliczność, że dzienniki wiedeńskie podają całoszpaltowe artykuły o obradach klubu czeskiego nad nowellą szkolną. i rozpisują się szczegółowo o przyjeździe i pobycie królowej serbskiej.

Przedwczoraj na kilku przedmieściach wiedeńskich odbyły się zgromadzenia robotników, a przedmiotem narad był ostatni proces socyalistów. Na zebraniu czeladników szewckich zaszły burzliwe sceny, które zniewoliły ostatecznie policyę do rozwiązania zgromadzenia.

Trybunał administracyjny we Wiedniu powziął w tych dniach uchwałę zasadniczego znaczenia. W pewnej gminie na Morawie sprzeniewierzył kancelista 1277 zł. z opłat podatkowych; ministerstwo spraw wewnętrznych orzekło, iż gmina ma pieniądze te zwrócić, obowiązek ten bowiem wypływa z obowiązku gminy ściągania podatków. W skutek odwołania się gminy orzekł Trybunał administracyjny, że nie istnieje wcale ani ustawa państwowa, ani krajowa, którąby polecała gminie ściąganie podatków, a tem samem też niedbałe spełnianie tych obowiązków nie może pociągać za sobą odpowiedzialności gminy. Rozstrzygnięcie zaś, o ile według prawa cywilnego może być naczelnik gminy obowiązanym do zwrotu pieniędzy zaginionych, nie należało do Trybunału administracyjnego, bo nawet w razie potwierdzenia tej kwestyi, nie mogłyby władze administracyjne załatwiać tego w własnym zakresie, ale tylko na zwykłej drodze ustawodawczej. Z tego powodu rozstrzygnięcie ministerstwa zostało zniesione na podstawie § 7 ustawy z 22 października 1875 roku

Do *Pol. Cor.* donoszą z Belgradu pod dniem 26 b. m., że wszystkie przeszkody, które tamowały dotychczas uregulowanie serbskiej kwestyi kościelnej, zostały już usunięte, i że sprawa ta bliską już jest pomyślnego załatwienia. Komisya złożona dla wyboru metropolity zbierze się dnia 1 kwietnia.

W Paryżu przeminęły święta Wielkanocne spokojnie; donoszą tylko z ubolewaniem, że dotkliwe zimno zmniejszyło udział publiczności w wyścigach. Żywioły anarchiczne próbowały wprawdzie zakłócić dnie świąteczne, lecz czujniejsza od pewnego czasu policya nie dopuściła do agitacyi, którą anarchiści rozwinąć usiłowali w formie plakatów, zwołując zgromadzenia. Plakaty zostały przez organa policyjne usunięte tak wcześnie, że publiczność nie mogła się dowiedzieć o ich treści.

Pierwszego dnia świąt doręczył p. Vacquerie prezydentowi Grevemu petycyę angielskich uczonych i artystów, popartą przez Wiktora Hugo o ułaskawienie księcia Krapotkina.

Jako przyczynę uwięzienia czterech anarchistów a następnie szybkiego ich uwolnienia, podają pisma paryskie następującą okoliczność: U jednego z uwięzionych znaleziono notatki, w których przy imionach zapisane były cyfry rzymskie a obok znowu zwykle używane liczby arabskie. Policya uważała to za jakieś tajemnicze pismo. Obwiniony wytłómaczył się jednak, że cyfry rzymskie oznaczają dzielnice miasta, w których się odbywały wybory uzupełniające a cyfry rzymskie liczbę głosów otrzymanych przez różnych kandydatów ze stanu robotniczego. Sprawdzone protokoły wyborcze wymienionych dzielnic Paryża przekonały o prawdziwości tego tłómaczenia i obwinionych uwolniono.

Rząd angielski pragnąc przynajmniej w święta Wielkanocne dać publiczności rękojmię bezpieczeństwa, zarządził, ażeby przy gmachach publicznych pełniło straż bezpieczeństwa kilka tysięcy wojska liniowego. Przed gmachem parlamentu i pałacem Buckinghamskim ustawiono nadto po jednym batalionie gwardyi królewskiej. Ze obawy nie są płonne, świadczą dość jawne przygotowania Fenian, którzy bez ceremonii w pismach amerykańskich radzą nad sposobami dalszych zamachów na bezpieczeństwo i byt ekonomiczny Anglii.

Według *Memorial Dipl.* lord Dufferin przesłał gabinetowi drugą już depeszę, w której przedstawia stosunki egipskie w nader niekorzystnem świetle. Dufferin, mówiąc o opozycyi w Egipcie, dzieli ją na trzy kategorye. Do pierwszej zalicza fellahów czyli włościan dolnego Egiptu, którzy protestują przeciw poborowi rekrutów z włości; do drugiej kategoryi należą fellahowie Egiptu górnego, niezadowoleni, że Anglia nie daje im skutecznej opieki ani przeciw napadom Arabów, ani przeciw korupcyi władz miejscowych, nakoniec trzecią kategoryę stanowią profesyoniści Aleksandryi i Kairu, którzy nie kryją się z sympatyami dla Francyi a wszędzie agitują przeciw rządom angielskim. Depesza zawiera także szczegóły o agitacyi tajnych agentów tureckich, którzy wichrzą między ludnością Egiptu.

Królestwo portugalscy przybędą w pierwszych dniach maja do Madrytu, gdzie zabawią dni kilka. Na dworze hiszpańskim czynią już wielkie przygotowania na przyjęcie dostojnych gości. Dzienniki mniemają, że rezultatem tej wizyty będzie unia celna między obudwoma państwami półwyspu iberyjskiego.

Hiszpański minister skarbu zawiadomił Izbę deputowanych, że Niemcy postanowiły podnieść o 50 procent cło od wyrobów hiszpańskich i oświadczył, że gdyby rząd niemiecki nie cofnął tego dekretu, Hiszpania musiałaby uciec się do środków represyjnych

Minister marynarki hiszpańskiej przedłożył radzie ministrów obszerny plan reorganizacyi floty. Według tego projektu ma być zbudowana pewna liczba pancerników, system poboru rekruta do marynarki ma być ulepszony, obrona wybrzeży wzmocniona i zbudowany nowy arsenał. Koszta obliczono na 200 milionów, które mają być uzyskane tymczasowo z częściowej sprzedaży lasów rządowych i salin. W prasie madryckiej plan ten znalazł bardzo przychylne przyjęcie.

Doniesienia z Erzerum brzmią alarmująco. Korespondent *Standarda* telegrafuje, że na Kaukazie panuje ogromny ruch wojska, formalnie, jakby się zanosiło na nowy rossyjsko-turecki zatarg. W Armenii wzmaga się niezadowolenie z powodu, że W. Porta zwleka przeprowadzenie przyrzeczonych reform; władze tureckie uwięziły wielu notablów armeńskich i zwróciły baczną uwagę na arcybiskupa armeńskiego, podejrzywając go o knowania na rzecz rządu rossyjskiego. Według zapewnienia korespondentów pism angielskich liczba wojsk rossyjskich skoncentrowanych na granicy dochodzi do stutysięcy ludzi, gdy tymczasem Turcya rozporządza tam zaledwie 20 tysięcznym korpusem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Turka, 27 marca. Wezbrane wody zerwały dwa prowizoryczne mosty na drodze rządowej; trzeci most uszkodzony.

Stanisławów, 28 marca. Lody na obu Bystrzycach ruszyły równie jak na Dniestrze pod Haliczem. Stan wody wynosi dwa metry po nad zero.

Przemyśl, 28 marca. Dziś o godzinie pół do 4 rano ruszył lód na Sanie pod Przemyślem. Lody odchodzą spokojnie, nie wyrządzając dotychczas żadnej szkody. Stan wody dwa metry po nad zero.

Wiedeń, 28 marca. (*Tel. pryw.*) Radca ministeryalny w ministerstwie skarbu Hankiewicz otrzymał krzyż kawalerski orderu Leopolda.

Wiedeń, 28 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza dokument koncesyjny na kolej żelazną z Doliny do Wygody, ustawę o poborze podatków w miesiącu kwietniu i ustawę o kompetencyi władz przy wykroczeniach przeciw przepisom o domokrążtwie.

Berlin, 28 marca. (*Tel. pryw.*) Na artykuł *Germanii* odpowiada *Nordd. Allg. Ztg.*, że rząd pruski nie żądał nigdy wydania kardynała Ledochowskiego. Na twierdzenie *Kuryera Poznańskiego*, że Prusy w roku 1876 żądały od Austryi, aby nie zezwoliła ks. Ledochowskiemu na pobyt na jej terytoryum, odpowiada *Norddeutsche*: Gdyby Prusy istotnie były żądały tego, to żądanie ich byłoby było usprawiedliwione przez wzgląd na to, że ks. Ledochowski wybrał sobie za miejsce pobytu Kraków. Ale Prusy nie żądały tego wcale; rząd austryacki z własnej woli kazał wyjechać ks. Ledochowskiemu. Co skłoniło do tego rząd austryacki, łatwo odgadnąć, czytając opisy tryumfalnych owacyj wyprawianych Ledochowskiemu w Krakowie.

Germania donosi z Rzymu: W odpowiedzi na notę Jacobiniego rząd pruski wyraża gotowość wejścia w materyalne rokowania co do obu punktów rzymskiej noty i oświadcza, że nie odrzuca ofiarowanych koncesyj, ale żąda zarazem bliższych wyjaśnień.

Petersburg, 28 marca. (*Tel. pr.*) Uderzyło tu bardzo, że na bankiet dany na cześć urodzin cesarza Wilhelma zaproszony był były odministr dworu hr. Adlerberg i że dostojnik ten był także na dyplomatycznym obiedzie w ambasadzie niemieckiej. W kołach dworskich wnoszą stąd, że Adlerberg mianowany będzie wkrótce wice-kanclerzem. Na decyzyę tę miał wpłynąć cesarz niemiecki.

Paryż, 28 marca. Stosownie do ustawy o organizacyi sądownictwa w Tunisie prezydent Grevy podpisał dziś dekrety, mianujące urzędników sądowych do tego kraju.

Rzym, 28 marca. (*Tel. pryw.*) *Osservatore Romano* w odpowiedzi na artykuły *Nord. Allg. Ztg.* o intrygach kard. Ledóchowskiego przedrukowuje cały artykuł *Germanii* w tej sprawie.

Konstantynopol, 28go marca. Zapewniają, że marszałek Namyk basza i poseł turecki w Bukareszcie reprezentować mają sułtana na uroczystości koronacyjnej w Moskwie.

Ateny, 28 marca. Książę bułgarski wyjeżdża 12 kwietnia do Aten.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 marca 1883, godzina 1, min. 45. Losy kredytowe 170·75, Węg. akcye kredyt. 314·70. Akcye anglo-austr. 116·75, Akcye banku Union 119·25, Akcye kolei Karola Ludwika 308·—, Akcye kolei północnej 279·75, Akcye kolei południowej 144·—, Akcye kolei Alföld. 170 25, Akcye kolei Elżbiety 216·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 170·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 159·75, Wiedeńskie losy 124·75, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 96·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·—. Losy regulacyi Cisy 109 90, Losy tureckie 26·75, Węgierska renta 120·50, Akcye banku związkowego 112·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·— Akcye kolei państwowe —.—, Rubel papierowy 1·19— Węgierskie losy 115·80, Marka niemiecka —.—, Usposobienie ciche.

Wiedeń, 27 marca 1883, godzina 5 min. 35. Akcye kredytowe 315·50, Anglo-Austr. —·—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. 308·—, Południowa —·—, Renta papierowa 78·25. Galicyjskie listy zastawne 102·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 101·50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·48½, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 28 marca 1883, godzina 10. min. 40. Akcye kredytowe 314·90, Anglo-Austr. 117·—, Unionbank 119·25, Kolej Karola Ludw. 308·—. Południowa 143·90, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —.—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·48½ Rubel papierowy 1·19—. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 27 marca. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 31·75 do 32·— zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9.62 do 9·65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·—. do 14 36 zł. Berlin: Pszenica żółta (maj—czerwiec) 183·50 m, żyto —·— m., spiritus 52·25, olej rzepakowy 81·30 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 56·75 fr., olej rzepakowy 107·50 fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies — —, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński**

Przyjechali do Lwowa

dnia 28 marca 1883.

Hotel Europejski.

Pp. S. hr. Stadnicki z Krytowic. M. Bereźnicki z Moskwy. Dr. W. Salinger z Gracu. Dr. K. Wołodzko z Moskwy. Hr. Ohocka Rey z Wierzbowca.

Hotel Angielski.

Pp. E. Paszkudzki z Horodłowic. W. Poluszyński z Pistynia. B. Głowacki z Oleska. H. Wojakowski z Baluczyna. M. Kopko z Przemyśla.

Hotel Georgea.

Pp. E. br. Hagen z Wielkich ócz. A. Cielecki z Hadynkowic. Dr. K. Żywicki z Tarnopola. J. Dmuchowski z Gródka. A. Schwarzberg z Paryża.

Hotel Krakowski.

Pp. T. Kuczyński z Warszawy. S. Wiśniewski z Wołynia. H. Dulęba z Jarosławia.

Hotel Langa.

Pp. H. Kremer z Wiednia. L. Schlesinger i D. Kohn z Wiednia. H. Fränkl z Brodów.

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz. 10. min. 33 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przed północą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 in m 52 pr południu i o godz 11 min. 1 wieczó- pociąg mięszany.

Przychodzą do Lwowa.

(podług zegaru lwowskiego)

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min. 20 przed południem mięszany

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min. 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min 50 rano i o godz. 4 min. 12 po południu ociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospi szny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Ze Stanisławowa: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 zł., **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)

dnia 28 marca 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 727.74mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 1.0°C. Psychrometr wilgotny + 0.7°C. Prężność pary 4.7mm. Wilgoć 94%. Zachmurzenie 10 Wiatr NE1. Ozon 10.

Temperatura powietrza + 0.8°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 753.64mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49^{0}50'$ $\lambda = 41^{0}41'$ w. $= 340^{m}.5$

Dla 29 marca

E. = $4^{m}\ 54,^{s}_{78}$. $\Theta_0 = 0^{h}\ 25^{m}\ 55,^{s}_{45}$.

Zachód słońca 28go marca 6h 23m.,6.; wschód o 17h. 46m.,5.

Ostatnia kwadra księżyca nastąpi 1 marca 1^{d} • $19^{h}\ 2,^{m}_{2}$, nów $8^{d}\ 18^{h}\ 7,^{m}_{4}$; pierwsza kwadra $15^{d}\ 10^{h}\ 7,^{m}_{5}$; pełnia $23^{d}\ 7^{h}\ 40,_{9}$; ostatnia kwadra $31^{d}\ 9^{h}\ 57,^{m}_{4}$

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) $9^{d}\ 12,^{h}_{5}$; w punkcie odziemnym (Apogeum) $24^{d}\ 6.^{h}_{5}$

Słońce wstępuje w znak równonocy wiosennej w konstelacyi ryb 20 marca o 12h 26m w nocy. Czas gwiazdowy zrówna się z czasem średnim dnia 22go marca o 10h 11m w nocy.

27 marca 1883.	2h	9h	19h
Stan barometru w milimetr.	$718._{80}$	$721,_{85}$	$723,_{15}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+6,_{7}$	$+3,_{4}$	$+0,_{8}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+5,_{0}$	$+2,_{6}$	$+0,_{2}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$5,_{5}$	$5,_{1}$	$4,_{6}$
Wilgotność powietrza względna w %.	76	87	98
Stan nieba.	9	10	10
Kierunek wiatru.	w.	se.	n.
Moc wiatru	3	1	1
Ilość opadu mierzona o $2^{h}\ 2^{m},_{9}$ deszcz.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $8,_{5}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9h. + $3,_{0}$.			

Spostrzeżenia robią się o godz. 2 po południu, 9 wieczór i 7 z rana, a odpowiadają czasom 2h, 9h., i 19h. Barometr zawsze jest zredukowany do temperatury 0°. Termometr suchy wyznacza zarazem temperaturę powietrza. Prężność pary w powietrzu odpowiada ciśnieniu słupka rtęciowego w milimetrach, równoważącego tę prężność. Wilgotność względna wynosi 100 %, jeżeli powietrze jest nasycone parą przy pewnej temperaturze i pewnym stanie barometru. Najwyższa i najniższa temperatura, jaka była w czasie od 9tej wieczór jednego dnia do 9tej wieczór drugiego, odczytuje się o godz. 9tej wieczór drugiego dnia.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 27 marca 1883.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m.k.	307	50	310	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	168	50	172	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	307	50	310	50
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97	80	98	80
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	20	90	60
„ „ „ 5 pr. okresowe	97	80	98	80
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	86	75	87	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 5 pr. w. a.	96	80	97	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	—	101	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Oblig! za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	97	80	98	80
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	100	—	101	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	22	—	24	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	54	5	64
Dukat cesarski	5	56	5	66
Napoleondor	9	43	9	53
Półimperyał	9	73	9	83
Rubel rossyjski srebrny	1	55	1	65
„ „ papierowy	1	17 3/4	1	19 3/4
100 marek niemieckich	58	20	58	90
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 24 marca 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	78.25	78.40
luty-sierpień	78.30	78.45
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.55	78.70
kwiecień-październik	78.55	78. 0
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4pr.	119.25	120.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	131.30	131.·0
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	137.50	138.—
„ „ 1864 po 100 zł.	167.75	168.25
„ „ 1864 po 50 zł.	167.75	168.25
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	147.50	148.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1883 5 pr.	—.	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	92.85	93.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr	98.50	98.65
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	97.75	98.25
Galicyi	98.	98.50
Niższej Austryi	105.—	106.50
Siedmiogrodu	98.50	99.—
Węgier	98.80	99.30
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	115.50	116.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	313 60	313 90
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	855.—	862.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	831.—	833.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	602.—	604.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	216 50	217.—
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 złr. m. k.	2795.—	2800 —
Kol Kar. Ludw. po 200 z. m. k.	307.50	308.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr	170 —	170.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	342.75	343.25
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	142.75	143.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł w srebrze	161.50	162.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 14 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	95.80	95.95
„ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	102.—	103.—
„ „ „ w 20 l. 7pr.	105.50	106 50
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. a. po 4 proct.	89.50	90.50
„ „ „ po 5 proct.	98.—	99.—
„ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	98.—	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.—	102.40
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	101.25	102.—
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.60	100.85
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102.—	103.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	93.60	93.85
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 z 5 proc. w srebrze	92.70	93.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.75	105.—
„ po 100 zł. w. a.	100.50	101.50
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	98.80	99.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.—	94.50
z r. 1867	98.20	98.60
z r. 1868	94.—	94.25
z r. 1872	94.—	94.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	92.60	92.90
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w.	170.25	170.75
Clarego po 40 zł. m. k.	38.25	38.75
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100zł. m. k.	108.—	109.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.50	20 50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	—.—	19 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.25	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	39.—	40.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	36.50	37.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	21.—	22.—
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.—	45.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	127.50
„ „ po 50. zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.25	29.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	37.25	38 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	119.60	119.90
Paryż za 100 fr.	47.40.—	47.45 —

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67·—
„ pełnej wagi	5.61.—	5.63.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.48.—	9.49.—
Rossyjski imperyał	9.75.—	9.77 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 27 marca 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	25
„ „ „ w srebrze	78	55
Renta w złocie	98	65
5% austr. renta marcowa	92	90
Akcye banku wiedeńskiego	831	—
„ „ kredytowego	313	75
Londyn	119	60
Srebro	—	—
Napoleondor	9	48—
Dukat cesarski men.	5	65
100 marek niemieckich	58	45

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 658. (2061 1—3)

Jurko Hanusyk z Tołszczowa uznany został za marnotrawcę i kurator dla niego w osobie Pańka Leszczaka ustanowiony.

Z c. k. sądu powiatowego.

Winniki, dnia 6 lutego 1883.

L. 1719. (2074 1—3)

Marcin Matyjciów uznany uchwałą c. k. sądu powiatowego w Kałuszu z dnia 10 marca 1883 l 1719 marnotrawcą, kurator Melecjusz Tenicki.

Kałusz, dnia 20 lutego 1883.

L. 1155. (2079 1—3)

Jan Ferenz z Czyszek, wzięty został z powodu marnotrawstwa w kuratelę i kuratorem dla niego Walenty Kardela z Czyszek ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.

Winniki, 1. marca 1883.

Konkursa.

L. 391|R. s. o. (2066 2—3)

Niniejszem rozpisuje się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. w powiecie Nowo-Sądeckim:

1. Posady nauczyciela kierującego przy 6 klasowej pospolitej szkole męzkiej w Nowym-Sączu z płacą roczną 500 złr. w. a. z dodatkiem za kierownictwo 50 złr. i wolnem pomieszkaniem, względnie z odpowiedniem relutum na pomieszkanie.

Kandydaci z kwalifikacyą do szkół wydziałowych będą mieli pierwszeństwo.

2. Posady młodszego nauczyciela przy dwu klasowej szkole w Łącku z płacą roczną 300 złr. w. a.

3. Takiej samej posady przy dwu klasowej szkole w Muszynie z płacą 270 zł.

4. Takiej samej posady przy dwu klasowej szkole w Tyliczu z płacą roczną 200 złr. w. a.

5. Posady nauczyciela przy jedno-klasowej szkole a) w Andrejówce. b) w Jakubkowicach, c) w Librantowy, d) w Łabowy, e) w Łomnicy, f) w Mochnaczce niżnej, g) w Podegrodziu, h) w Powroźniku, i) w Siedlcach, k) w Tęgoborzu, l) w Wirchomli wielkiej, — wszędzie z płacą 300 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem lub odpowiedniem relutum na takowe.

6. Posady nauczyciela przy szkole filal. a) w Jastrzembiku, b) w Jelny, c) w Leluchowie, d) w Rostoce wielkiej, e) w Czarnym Potoku — wszędzie z łacą 250 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem lub odpowiedniem relutum na takowe.

B. w powiecie Limanowskim:

7. Posady starszego nauczyciela z pła-

cą 300 złr. w. a. i posady nauczyciela młodszego z płacą 200 złr. przy cztero-klasowej szkole w Limanowy.

8. Posady nauczyciela przy jedno-klasowej szkole: a) w Pisarzowy, b) w Przyszowy, c) w Skrzydlny, — wszędzie z płacą 300 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem lub odpowiedniem relutum na takowe.

W szkołach pod pozycyą 4. i poz. 5. lit. a) d) f) h) l) jest język ruski językiem wykładowym.

Kandydaci lub kandydatki chcący się ubiegać o jedną z powyż wymienionych posad, mają wnieść swoje podania zaopatrzone w dokładny wykaz służbowy i potrzebne dokumenta za pośrednictwem swojej przełożonej władzy najdalej do końca kwietnia r. b.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej
W Nowym Sączu, dnia 21 marca 1883.
Przewodniczączący c. k. Starosta
Zborowski.

L. 3228. (2042 3—3)

Celem obsadzenia w obrębie c. k. Dyrekcyi lasów i domen kilku posad c. k. nadzorców lasów z roczną płacą 400 złr. wraz z 25% dodatkiem aktywalnym, tudzież wolnem pomieszkaniem, jeżeli na stanowisku służbowem znajdować się będzie, rozpisuje się konkurs.

Władza udzielająca posadę zastrzega sobie jednakże prawo, przyjętego nadzorcę lasów, w razie uznania go niezdolnym do tej posady, lub gdyby pod innym względem wymogom nie odpowiadał, po upływie pierwszego roku, który rokiem próbnym być ma, w krótkiej drodze ze służby wydalić, w którym wypadku wydalony wszelkie z mianowania wypływające prawa i pozytki traci.

W razie stałego przyjęcia, zostanie czas próbny do służby wliczonym.

Podania własnoręcznie pisane i zawierające dowody co do wieku, stanu, dotychczasowego zatrudnienia, moralności, znajomości języka polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie, tudzież co do złożonego z postępem egzaminu państwowego dla nadzorców lasów i pomocników techniczno-lasowych, wnieść należy w drodze przepisanej do 1. maja 1883 do Prezydyum c. k. Dyrekcyi lasów i domen we Lwowie.

Prawo pierwszeństwa mają podoficerowie uprawnieni wedle ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (dz. p. p. z roku 1872 N. 60) do uzyskania służby cywilnej, przeto ci ostatni, jeżeli jeszcze w czynnej służbie pozostają, zaopatrzone certyfikatami podania w drodze przełożonej c. k. Władzy wojskowej, (wojskowej komendy lub zakładu) zaś jeżeli już nie należą do związku wojskowego, w drodze odnośnego c. k. starostwa wnieść mają.

C. k. Dyrekcya lasów i domen.
Lwów, dnia 20 marca 1883.

L. 2850. (2094 1—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs:

1. Na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej w c. k. gimnazyum w Jaśle.

2. Na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej i jedną posadę nauczyciela matematyki i fizyki w c. k. gimnazyum III w Krakowie.

3. Na jedną posadę nauczyciela historyi i geografii i na jedną posadę nauczyciela historyi naturalnej w c. k. wyższej szkole realnej w Krakowie.

4. Na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k. gimnazyum w Samborze.

5. na jedną posadę nauczyciela historyi naturalnej w c. k. gimnazyum w Sanoku.

6. Na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k. gimnazyum w Tarnowie.

7. Na jedną posadę nauczyciela filologii klasycznej i języka polskiego w c. k. gimnazyum w Przemyślu.

Z każdą z tych posad jest połączona płaca i dodatki do płacy w myśl ustaw z 9 kwietnia 1870 i z 15 kwietnia 1873.

Od kandydatów ubiegających się o posady pod 3) wymaga się przepisanej kwalifikacyi nauczycielskiej na szkoły realne, od kandydatów ubiegających się o inne posady kwalifikacyi naucz. gimnazyalnej.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnosić do Prezydyum Rady szkolnej krajowej za pośrednictwem bezpośrednio przełożonej władzy, najpóźniej do 18 kwietnia b. r.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
We Lwowie, dnia 19 marca 1883.

L. 448/pr. (2102)

Konkurs w celu obsadzenia jednej posady nadradcy skarbowego w randze VI. klasy i dwóch posad radców skarbowych w randze VII. klasy w obrębie galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbu.

Kompetenci winni swe podania zaopatrzone dowodami wymogów prawnych i znajomości języków krajowych wnieść w drodze przepisanej w przeciągu czternastu dni do Prezydyum krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie.

We Lwowie, dnia 23 marca 1883.

Wyroki prasowe.

L. 4425. (2098)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 spk. i §. 37 u. p. że treść artykułu umieszczonego w Nrze 7. czasopisma „Samorząd" z dnia 25 marca 1883 pod napisem „Sprawy powiatów, gmin. i obszarów dworskich, — Brzozów, od słowa tytułowego „Brzozów" aż do końca tego artykułu t. j. do słowa pociągnięty" zawiera znamiona występku z §. 300 zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 25 marca 1883.

(2046)

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7 März 1883, Z. 6269, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 4 vom 18 Jänner 1883, wegen des Artikels „Avis an die Abonnenten und Correspondenten des „Socialdemokrat" nach §. 300 St. G., wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach §. 310 St. G., wegen des Artikels „Socialismus und Anarchismus" nach den §§ 65 a und 305 St. G., wegen des Artikels „Ei, Ei, Herr Stöckerer" nach § 303 St. G., wegen des Artikels „Aus Polen. Ueber die polnische socialistische Bewegung" nach §. 305 St. G., endlich wegen des Artikels „Ein Märchen, am Webstuhl gedichtet" nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 13 März 1883, Z. 6921, die Weiterverbreitung der in Zürich erscheinenden Zeitschrift „Der Socialdemokrat" Nr. 8 vom 15 Februar 1883 wegen des Artikels „Oesterreichische Justiz" nach §. 65 a St. G., wegen des Artikels „Avis an die Abonnenten und Correspondenten des „Socialdemokrat" nach §. 300 St. G., endlich wegen des Aufrufes „Parteigenossen!" nach §. 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 7 und 9 März 1883, ZZ. 6267 und 6492, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brandyske noviny" Nr. 20 vom 1 März 1883 wegen des Leitartikels „Sporeni s obecnim jmenim ve svetle pravdy„ nach den §§. 491 u. 493 St. G., und nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862, ferner der Zeitschrift „Volne slovo" Nr. 5 vom 4 März 1883, wegen der Artikel „Zmahaui se zidoviny" und „Žert a pravda" nach §. 302 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1883, Z. 6493, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Pokrok" Nr. 54 vom 5 März 1883 (Nachmittagsausgabe) wegen des Artikels „O Kosutovi" nach § 63 St. G verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 16 März 1883, Z. 1971, die Weiterverbreitung der „Egerer Zeitung" Nr. 21 vom 14 März 1883, wegen des Artikels „Zur Lage" von „Mit wahrem Hochgenusse . . . " bis . . ." „erklärliche Reden" nach §. 305 St. G. verboten.

(1725)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen in Budapest erscheinenden Druckschrift: Radikal Nr. I, Organ für das arbeitende Volk vom 1 März 1883 enthaltenen Artikel, und zwar: I mit den Aufschriften „Parteigenossen" „Die blutigen Märztage", „Terrorismus" in ihrem ganzen Umfange, jener mit der Aufschrift „Sociale Rundschau" in dem Absatze überschrieben „Rußland" das Vergehen nach §. 305 St. G.; II der Inhalt der in derselben enthaltenen Artikel, und zwar mit der Aufschrift „Ein Wort zur Zeit" in seinem ganzen Umfange und jener mit der Aufschrift „Sociale Rundschau" in dem Absatze „Oesterreich-Ungarn" bis „das Volk stärker werde" und des Gedichtes mit der Aufschrift „Appell" das Vergehen nach §. 302 St. G; III. der Inhalt des in derselben enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Sociale Rundschau" in dem Absatze „Oesterreich-Ungarn" und in der Stelle „Etwas echt Oesterreichisches" bis „bahinrollen wird" das Vergehen nach §. 305 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 7 März 1883.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21 Februar 1883, Z. 4695, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brandyske noviny" Nr. 19 vom 15 Februar 1883, wegen der Artikel „Snahy zivnostniku nasich a predstavenstvo obce" und „Verejna schuze zivnostniku" nach den §§. 491 und 493 St. G., dann nach Art. V des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 Februar 1883, Z 4793, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkzeitung" Nr. 51 vom 17 Februar 1883, wegen des Artikels „Wien, 10 Februar" nach §. 300 St. G. und Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 24 Februar 1883, Z. 1200, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Teplitz-Schönauer Anzeiger" Nr. 9 vom 31 Jänner 1883, wegen des Artikels „Ein junger Priester" nach §. 303 St. G., dann wegen des Artikels „Muss" nach §. 122 a St. G. verboten.

Das k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 22 Februar 1883, Z 1100, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Teplitz Schönauer Anzeiger" Nr. 14 vom 17 Februar 1883, wegen des Leitartikels „Draußen im Reich", dann wegen des Inhaltes der Beilage „Die Parteien Oesterreichs und deren Einfluß auf die politische Lage. Herausgegeben vom Nationalverein deutscher Bürger und Bauern für den Kreisgerichtssprengel Brüx und den politischen Bezirk Teplitz" nach den §§. 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 März 1883, Z. 3336 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Mährisch-schlesischer Hans Jörgel" 63 Heft vom 25 Februar 1883, wegen des Artikels beginnend mit „Zum Schluß muß ich auf eine im „Hans Jörgel" und endend mit „Manchem zur Richtschnur dienen" nach den §§. 65 b und 300 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2 März 1883, Z 3526 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Spravedlnost" Nr. 4 vom 1 März 1883, wegen der Artikel „Jest jednani stavajiciho sboru parlamentarnich ku prospechu delnictva" und „K verejne schuzi v Brne, dne 18 unora odbyvane" nach Art III des Gesetzes vom 17 December 1862 und §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 2 März 1883, ZZ. 2196 die Weiterverbreitung der Zeitschrift und 2197 „Hlasy z Hane" Nr. 16 vom 25 Februar 1883, wegen des Artikels „V dobe rozruchu" nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 Febraur 1883, Z. 2116, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Nasinec" Nr. 22 vom 23 Februar 1883, wegen des Artikels „Prostejovsky okresni hejtman proty obecnim starostum" nach §. 300 St. G. verboten.

(1785)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift „Oesterreichisch-ungarische Wehrzeitung „Der Kamerad" Nr. 19 vom 7 März 1883, enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Unsere Pensionisten" seinem ganzen Umfange nachund insbesondere in den Stellen von „Nicht die mit hohem Range" bis „Kriegsbedrängnissen greifen wird" und von „Niemand sieht sie mehr„ bis „hilflos in der Welt!" das Vergehen nach §. 300 St. G. resp Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 R. G. Bl. vom Jahre 1863 begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot die Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 9 März 1883.

Licytacye.

L. 6295. (2051 1—3)

Na dniu 11 kwietnia, 16 maja i 13 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 9 rano odbędzie się w tutejszym sądzie sprzedarz realności pod lk. 64 w Chłopówce położonej Jędrzeja Kuczerki własnej.

Wadyum 120 zł. w. a.

Resztę akt i warunki licytacyjne są w tusądowej registraturze do przejrzenia

C. k. sąd powiatowy
Kopyczyńce, dnia 15 listopada 1882.

L. 31687. (1675 1—3)

C. k. sąd delegowany miejski w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 50 złr w. a. z pn. odbędzie się na rzecz Ignacego Sudera w gmachu sądowym w trzech terminach dnia 7 maja, dnia 18 czerwca i dnia 23 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod l. w. h. 13 w Mistrzejowicach położonej.

Cena wywołania wynosi 788 zł $93^1/_2$ ct. w. a., a wadyum 80 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny kupna chęć mający w tut. registraturze przejrzeć mogą.

Kraków, 30 listopada 1882.

L. 1351. (2076 I—3)

Cnia 13 kwietnia 1883 o 9 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności pod l. 248 w Muszynie położonej Michała Buszka własnej, na zaspokojenie pretensyi Leszka Koropczaka w kwocie 20 zł. w. a.

Cena szacunkowa 410 zł.
Wadyum 41 zł.

Resztę warunków w registraturze sądowej

C. k. sąd powiatowy.
Krynioa, duis 17 marca 1883.

L. 14312. (1469 1—3)

Dnia 7 maja, 13 czerwca, 16 lipca i 1 sierpnia 1883 sprzedawaną będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano w tut. sądzie realność pod l. k. 136 w Rzepińcach położona wedle wyk. hip. 48 Jakóba Hryników a obecnie tegoż masy leżącej własna, celem ściągnięcia pretensyi Leiby Füllenbauma w kwocie 142 złr. w. a. z pn.

Cena wywołania 660 zł. w. a.
Wadyum 66 zł. w. a.

Resztę warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Buczacz, 4 grudnia 1882.

L. 6680. (2097 1—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Theodora Primavesego 159 złr. 6 ct. w drodze egzekucyi przez publiczną licytacyę sprzedaną będzie realność gruntowa wraz z budynkami pod l. 43 w Rajczy do dłużnika Tomasza Pawlusa należąca w trzech terminach 1 maja, 31 maja i 30 czerwca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze c. k. sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 525 złr.
Wadyum 52 złr. 50 ct.
Milówka, 31 grudnia 1882.

L. 2231. (2075 1—3)

Sprostowanie. Edykt c. k. sądu powiatowego w Krośnie z dnia 20 października 1882 l. 3741 umieszczony w „Gazecie Lwowskiej" Nr. 55, 56 i 57/83 z powodu mylki drukarskiej, prostuje się o tyle, że dłużnik nazywa się Marcin Typrowicz a nie Poprowicz.

C. k. sąd powiatowy.
Krosno, dnia 19 marca 1883

L. 3748. (1697 1—3)

Dnia 7 maja 1883 i 19 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 rano B. Nr. 5. odbędzie się przymusowa publiczna licytacyjna sprzedaż realności pod l. k. 137 stary 507 now. w Borysławiu położonej, Hersza Waldingera własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie Feigi Lei 2 im. Brunengraber przeciw Herschowi Waldinger o 200 złr. w. a.

Gdyby przy pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową w kwocie 447 złr. 25 ct. sprzedaną być nie mogła wyznacza się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 26 czerwca 1883 o 9 rano z tem, że nieobecni wierzyciele będą uważani za przystępujących do uchwały powziętej przez większość obecnych wierzycieli.

Wadyum 10 prc. ceny szacunkowej 447 złr. 25 ct. w. a.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. adw. Wohllerner w Drohobyczu.

C. k. sąd powiatowy.
Drohobycz, 23 lutego 1883.

Licytacye.

L. 3304. (2062 2—3)
C. k. sąd powiatowy z Żmigrodzie o-znajmia, iż celem zaspokojenia pretensyi Pawła Bala w kwocie 200 złr. w. a. z pn. odbędzie się ponowna publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l. 46 w Wyszowódce leżącej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Oleksy Walko własnej, w dniach 30go marca, 25 kwietnia i 30 maja 1883 każdym razem o 10 godzinie rano w sądzie tutejszym, gdzie ta realność przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim terminie zaś nawet poniżej ceny szacunkowej, jednak za taką tylko cenę któraby na pokrycie łącznej sumy pretensyi na tej realności prawem zastawu zabezpieczonych wystarczyła, sprzedaną zostanie.
Cena wywołania wynosi 710 zł. w. a. zakład zaś 71 złr. w gotówce.
Reszta warunków tudzież protokół zajęcia i oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.
Żmigród, 25 stycznia 1883.

L. 1684. (2071 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 95 złr. 92 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. kon. 77 subrep. 148 w Bohorodczanach położonej, dłużnika Dmytra Krycuna a względnie tegoż masy leżącej własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego, dnia 4go maja 8go czerwca i 13 lipca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwzięta zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 350 złr. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie
Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Bohorodczany, dnia 10 marca 1883.

L. 656. (2078 2—3)
W dniach 5 kwietnia, 4 maja i 8 czerwca 1883 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod l. konsk. 16 sub. rep. 105 w Leninie wielkiej położonej, dłużnika Iwana Kremina własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 98 złr. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.
Cena szacunkowa 300 złr.
Wadyum wynosi 10 prc. t. j. 30 złr
Resztę warunków w tutejszej registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Staremiasto, dnia 27 lutego 1883.

L. 4830. (2038 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Turce podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że wsprawie egzekucyjnej Jakóba Liebermana przeciw Joslowi Klein pto 100 zł. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 18 marca, 2 maja i 4 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna sprzedaż w drodze licytacyi połowy realności dłużnika pod l. 200 w Turce położonej, ocenionej na 248 zł.
Każdy licytant winien przed licytacyą złożyć, wadyum 10pr. od ceny szacunkowej.
Co do dalszych warunków i stanu realności można się poinformować przy terminie licytacyjnym lub w Registraturze sądowej.
Turka, dnia 29 grudnia 1882.

L. 988. (2035 3—3)
W dniach 4 kwietnia, 4 maja i 4 czerwca 1883, o 10 godzinie rano, przymusowo w drodze licytacyi sprzedaną będzie realność pod Nk. 10 w Łancucie położona ciała hipotecznego niestanowiąca Ignacego Jęczalika własna na zaspokojenie pretensyi Paltiela Knellera w kwocie 107 zł. 50 ct. z pn.
Cena szacunkowa wynosi 1000 zł. wa.
Akt zastawniczego opisania i oszacowania jak i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Łańcut, 20 lutego 1883.

L. 6305. (1784 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Franciszki Sakowiczowej 1.500 złr. z przyn. odbędzie się dnia 8 maja 1883 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Chaima Leiby Popsa i innych należącej realności pod l. $49^3/_4$ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 12.194 złr. 49 ct. za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 610 złr. złożoną być ma, wyciąg tabularny, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno nareszcie że dla nieobecnego wierzyciela Friedela Kurzer tudzież dla wszystkich tych którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 10 września 1881 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego-bądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dziubiński kuratorem a jego zastępcą adw. dr Raros mianowany został.
Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 5596. (1987 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu odbędzie się dnia 4 maja 1883 i dnia 14 czerwca 1883, każdym razem o godzinie 10 przed południem w celu zaspokojenia wierzytelności Piotra Bodaka w kwocie 2000 złr. w. a. z pn. przymusowa licytacya 18|30 części realności pod l. $256^2/_4$ we Lwowie położonych wedle dom. 136 pag. 271. 273 i 278 n. $16^1/_2$, 17 i 21 haer. tudzież dom. 136 pag. 278 n. 23 haer. dłużników Antoniego i Magdaleny małż. Adamskich własnych, na których terminach rzeczone 18|30 części realności tylko wyżej ceny wywołania 2.890złr. 48 ct. lub za takowe sprzedane zostaną, że jako wadyum kwota 281 złr. złożoną być ma, akt szacunkowy i warunki licytacyjne w t t. registraturze przejrzeć lub odpisać wolno, wreszcie że dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych: Wojciecha Witanowskiego, Jana Partykiewicza, Arona Izaka Sokala, tudzież nieznanych z miejsca pobytu spadkobierców ich, tudzież dla wszystkich wierzycieli i interesowanych, którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub inne w tej sprawie wydać się mające uchwały wcale nie lub wcześnie doręczone być nie mogły lub którzyby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 2 września 1882 na hipotekę sprzedać się mających części realności weszli, kuratorem adw. Dr. Szwedzicki a jego zastępcą adwokat dr. Romanowski we Lwowie, zaś dla współwłaścicieli tej realności z miejsca pobytu niewiadomych: Wojciecha Witanowskiego, Maryanny Sikorskiej, Władysława Sikorskiego, Antoniego Sikorskiego i Frimel Hilferding, względnie nieznanych i z miejsca pobytu niewiadomych prawonabywców ich, i spadkobierców, kuratorem adw. dr. Moszyński, a jego zastępcą dr. O. Hand mianowany został.
Lwów, dnia 3 marca 1883.

L. 4164. (1497 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Rudkach oznajmia, że dnia 1'go kwietnia, 9 maja i 27 czerwca 1883 zawsze o godzinie 10 z rana odbędzie się w budynku sądowym publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k, 72/44 w Laszkach zawiązanych położonej. Jędrzeja Onuszczaka własnej, celem zaspokojenia pretensyi ogólnego rolniczo kredytowego Zakładu dla Galicyi i Bukowiny w kwocie 242 zł 50 ct. a. w.
Cenę wywołania stanowi suma 500 zł.
Wadyum 50 zł.
Na pierwszych dwóch terminach zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze.
Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora Kazimierza Kurka w Rudkach.
Rudki, 30 września 1882.

L. 950. (1577 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej Chaima Leiby Jageta przeciw Antoniemu i Jewie Łobasom, Józefowi i Maryi Kuzykom o zapłacenie 200 zł. z pn. rozpisuje przymusową sprzedaż w drodze publicznego przetargu gospodarstwa włościańskiego pod l. 119/55 w Suchodole położonego, wpk. hip. l. 410, 98 i 111 objętego dłużników Antoniego Łobas, Jewki Łobas, Józefa Kuzyka i Maryi Kuzyk własnego w trzech na dzień: 13 kwietnia, 18 maja i 26 czerwca 1883 o godzinie 10 rano, każdym razem, w zabudowaniu tegoż sądu w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 217 zł. a. w, poręczne 21 zł. 70 ct. a. w., że gospodarstwo powyższe w pierwszych dwóch terminach tylko za ceną wywołania lub wyżej takowej przy trzecim terminie tylko za taką cenę sprzedane zostanie, któraby na pokrycie wszelkich należytości rządowych i ubezpieczonych wierzytelności wystarczała, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż dozwalająca doręczoną być nie mogła lub, którzyby po 12 stycznia 1883 prawa zastawu na inne prawa rzeczowe do sprzedać się mającego gospodarstwa nabyli, kurator w osobie c. k. notarusza pana Teofila Waydowskiego ustanowionym został, że nakoniec wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przeglądnąć. zaś o stanie tabularnym w urzędzie hipotecznym a o zaległych podatkach w c. k. urzędzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.
C. k. Sąd powiatowy
Bóbrka, 27 stycznia 1883

L. 594. (1752 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu rozpisuje celem zaspokojenia należącego się na podstawie aktu notaryalnego z dnia 18 kwietnia 1878 L. R. 5193 Dr. Olszewskiemu od Karola Kwolewskiego resztującego kapitału 1.500 złr. w. a. wraz z przyn. przymusową publiczną sprzedaż realności pod N. 273 w Nowym Sączu położonej, wykazem hip. l. 522 objętej, p. Karola Kwolewskiego własnej w dwóch terminach na dniu 18go kwietnia i 23 maja 1883, każdym razem o godzinie 10 z rana w c. k. sądzie obwodowym Sączu odbyć się mającą pod następującemi warunkami:
1. Przedmiotem licytacyi jest realność pod l. k. 273 w Nowym Sączu położona wykazem hip. l. 522 objęta, protokołem z dnia 24 sierpnia 1882 l. 6700 oszacowana.
2. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tejże w sumie 4776 zł. w. a.
3. Każdy z licytantów ma przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 478 zł. w. a.
4. Gdyby oba termina licytacyi minęły bezskutecznie, natedy do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin dnia 23 maja 1883 o godz. 4 po południu, z tem oznajmieniem, że nie stawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.
5. Wyciąg tabularny, opis i szacunek sprzedać się mającej realności znajduje się w tutejszo-sądowej registraturze, gdzie przejrzane lub odpisane być mogą.
O tem zawiadamia się interesantów, tudzież z życia i miejsca pobytu niewiadomego Czesława Tomaszewicza, tudzież wierzycieli, którymby uchwała licytacyę rozpisująca i następne uchwały z jakiegokolwiekbądź powodu doręczone być nie mogły, lub którzyby po dniu 7 lipca 1881 na hipotekę realności l. 273 w Nowym Sączu położonej weszli do rąk kuratora adw Dra Schornsteina z substytucyą adw. Dra Janczury i przez edykta.
C. k. Sąd obwodowy
Nowy Sącz, dnia 17 lutego 1883.

L. 8953. (1822 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż 17 kwietnia, 17 maja i 19 czerwca 1883 o 10tej godzinie rano odbędzie się licytacya w Konkolnikach podług wykazu hip. 113 zapisanej, Filipa Kuczuk własnej, posiadłości na rzecz Judy Kler pto 163 zł.
Cena wywołania 60 zł.
Wadyum 6 zł.
Resztę warunków można w tut. registraturze przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy
Bursztyn, 30 grudnia 1882.

Księgi gruntowe.

L. 303. (1567 3—3)
Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych pod następującemi nazwami tabularnemi:
I. W okręgu sądu obwodowego w Wadowicach:
Porąbka, w gminie katastralnej Porąbka, Kańczuga, w gminie katastralnej Kańczuga, w okręgu sądu powiatowego w Kętach;
II. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:
Niwiska, w gminie katastralnej Niwiska w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;
III. W okręgu sądu obwodowego w Nowym Sączu:
Marcinkowice wyżnie i niżnie. Browar w Marcinkowicach, Grabowiec i Olszyny, Dąbrówki, Grodowy Zamek, w gminie katastralnej Marcinkowice. w okręgu sądu delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;
Zarzyce, przyległość do dóbr Łącko, Wielka Łąkta, Osicze i Dąbrowiec, w gminie katastralnej Zarzyce;
Przysietnica, gminie katastralnej Przysietnica;
Kicznia ad Kamienica, w gminie katastralnej Kicznia, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;
Jasionka, Krywa i Banica, w obrębie rzeczonych gmin katastralnych,
Rzepiennik suchy, w gminie katastralnej Rzepiennik suchy, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach;
IV. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:
Strzemeszna, w gminie katastralnej Trzemeszna, w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;
Przybówka, w gminie katastralnej Przybówka, okręgu sądu powiatowego w Frysztaku;
Boreczek przyległość do Ropczyc, w gminie katastralnej Boreczek;
Łączki, także Łączki kucharskie zwane, w gminie katastralnej Łączki kucharskie okręgu sądu powiatowego w Ropczycach;
Wola Wielka, w gminie katastralnej Wola Wielka,
Przyborowie i Głowaczowa, w gminie katastralnej Głowaczowa, okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;
Uniszowa, Dom. 32 pag. 453 i Uniszowa Dom. 116 pag. 355, w gminie katastralnej Uniszowa, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;
Laysczów czyli Laysce. w gminie katastralnej Laysce, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;
Padew, Padew kolonia i Zarównie, w gminie katastralnej Padew, okręgu sądu powiatowego w Mielcu, położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz ust. kraj. wygotowane, za wykazy tych posiadłości tabularnych poczynając od dnia 15 marca 1883 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w dotyczącym sądzie kolegialnym a mianowicie pod I w sądzie obwodowym w Wadowicach, pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie, pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu, pod IV w sądzie obwodowym w Tarnowie, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy to własności, czy to zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnemi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.
Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych.
Sąd krajowy wyższy wzywa:
a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego. chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;
b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli, do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawo do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być miała, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie, co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Wadowicach, co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Rzeszowie, co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Nowym Sączu, co do wykazów tabularnych ad IV do sądu obwodowego w Tarnowie, najdalej do dnia 15 kwietnia 1884, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.
Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.
Kraków, 11 stycznia 1883.

L. 27-28. (2106)
Komisya hipoteczna c. k. sądu powiatowego w Wiśniczu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowych dla gmin katastralnych: a) „Rdzawy" z dniem 5 kwietnia 1883, b) „Lipnicy dolnej" 12 kwietnia 1883 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Wiśnicz, dnia 27 marca 1883.

L. 79. (2085)
C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej w gminie katastralnej „Ryszkowa Wola" dnia 31 marca 1883 rozpoczyna.
Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.
Jarosław, 22 marca 1883

L. 1368. (2095)

C. k. Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Bukowiec" powiatu Boryniańskiego rozpoczną się dnia 7 kwietnia 1883.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, dnia 24 marca 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 10880. (2045 2—3)

Lwowski c. k. sąd krajowy jako handlowy ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Mikołaja Kopacza celem doręczenia mu ts. nakazu zapłaty z 2 września 1882 l. 39006 w sprawie gal. Banku hipotecznego we Lwowie o 740 zł. wydanego tudzież celem dalszego w tej sprawie zastępstwa tegoż pozwanego kuratorem ad actum p. adw. dra Goreckiego z zastępstwem p. adw dra Dziubińskiego i o tem nieobecnego do właściwego zastosowania się niniejszem zawiadamia.

Lwow, 17 marca 1883.

L. 6282. (2044 2—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Henryk Szeib reskryptem c. k. ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 1883 l. 816 notaryuszem w Peczeniżynie mianowany dnia 13 marca 1883 przysięgę na urząd ten przepisaną wykonał i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego

Lwów, dnia 16 marca 1883.

L. 10919. (1676 3—3)

Ksiądz Jan Machaczek, proboszcz w Nowym Sączu zmarł na dniu 28 marca 1882 w Nowym Sączu nie pozostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ tut. sądowi krewni tegoż zmarłego do spadku jego z ustawy powołani z życia i miejsca pobytu nie są wiadomi, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku po tymże zmarłym pozostałego, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w tut sądzie zgłosili i deklaracye swe do spadku po zmarłym księdzu Janie Machaczku wnieśli; gdyż w razie przeciwnym, spadek ten, dla którego tymczasem adw. dr. Janczura kuratorem ustanowiony został, pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się do spadku tego oświadczyli i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nie przyjęta, lub jeżeliby się do spadku tego nikt nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Państwu przypadnie.

C. k. sąd pow. miej. del.

Nowy Sącz, dnia 25 listopada 1882.

L. 7134. (1718 3—3)

C. k. sąd krajowy ogłasza, że do tegoż sądu dnia 18 lutego 1883 do l. 7134 wniosła Emilia Schiefer przeciw Antoniemu Junosza Załuskiemu pozew o wyeliminowanie pretensyi tegoż na V. miejscu w tabeli płatniczej z dnia 3go czerwca 1882 l. 55009/81 umieszczonej z rzeczonej tabeli na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Antoniego Junoszy Załuskiego nie jest wiadome, został dla niego adwokat dr. Bliziński kuratorem, a tegoż zastępcą adwokat dr Dulęba mianowany.

Wzywa się zatem Antoniego Junoszę Załuskiego aby do swojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczył lub też innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi wymienił, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 7133. (1717 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że do tegoż sądu dnia 18 lutego 1883 do l. 7133 wniosła Emilia Schiefer przeciw Józefowi i Aleksandrze Chanowskim, masie rozbiorowej Ewy Raczyńskiej, Feliksowi Raczyńskiemu i Krystynie Dersowej pozew o wyeliminowanie z tabeli płatniczej ceny kupna dóbr Krowica z dnia 3 czerwca 1882 l. 55009 umieszczonych tamże na XII miejscu pretensyi, na który to pozew wyznaczono termin dziewięćdziesięciodniowy do wniesienia pisemnej obrony.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Józefa i Aleksandry Chanowskich, Feliksa Raczyńskiego i Krystyny Dersowej nie jest wiadome, został dla nich adwokat dr. Kuczkiewicz kuratorem a tegoż zastępcą adwokat dr. Krzyżanowski mianowany.

Wzywa się zatem Józefa i Aleksandrę Chanowskich, Feliksa Raczyńskiego i Krystynę Dersową, aby do swojej obrony służących środków ustanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub też innego zastępcę sobie obrali i tegoż sądowi wymienili, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sami sobie przypiszą

Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 58305. (1723 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko - delegowany Sec. I. we Lwowie wzywa Wiktorye Rasińską z życia i miejsca pobytu niewiadomą, aby jako z ustawy powołana spadkobierczyni dospadku po ś. p. Maryi z Kipczyńskich Rasińskiej we Lwowie dnia 5 marca 1882 r. z pozostawieniem kodycylu z dnia 4 marca 1882 zmarłej, w przeciągu roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia w sądzie tym się zgłosiła i oświadczenie swe do spadku wniosła, gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe tylko ze spadkobiercami, którzy do spadku tego się zgłoszą i adw. drm. Skowrońskim jako ustanowionym dla tej nieobecnej kuratorem przeprowadzonem zostanie.

We Lwowie, dnia 20 grudnia 1882.

L. 753. (1710 3—3)

Dla niewiadomego z miejsca pobytu Pawła Podgórskiego z Iwonicza ustanowiono kuratora p. Antniego Barnta wójta z Iwonicza któremu ts. uchwałę z dnia 2go lipca 1882 l. 4554 względem zaintabulowania Michała i Karoliny Kielarów za właścicieli 7/20 części realności pod nk. 113 w Iwoniczu doręczono.

C. k. sąd powiatowy

Krosno, dnia 31 stycznia 1883.

L. 4497. (1447 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Łące zawiadamia Maryannę Woźniak i Annę Woźniak, których miejsce pobytu nie jest wiadomem że ich ojciec Stanisław Woźniak w Dublanach na dniu 14 stycznia 1881 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia zmarł i wzywa się je aby w przeciągu jednego roku od dnia niżej położonego w tym sądzie się zgłosiły i do spadku się oświadczyły inaczej spadek z zgłaszającemi się spadkobiercami i ustanowionym dla nich kuratorem Józefem Woźniakiem przeprowadzony zostanie.

Łąka, dnia 19 listopada 1882

L. 2461. (1830 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi Hirsch pt. 1000 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Hirscha adwokata dr. Dębickiego z substytucyą adwokata dr. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z 12 marca 1883.

Kołomyja, 12 marca 1883.

L. 4103. (1828 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa możliwych posiadaczy zagubionego obligu udziałowego pożyczki miasta Krakowa z 15 października 1872 nr. 27536 na 20 zł. w. a. opiewającego, aby przeciągu roku, 6 tygodni i 3 dni, licząc od dnia płatności rzeczonego obligu z posiadania tegoż wykazali się przed tutejszym sądem, ile że w razie przeciwnym tenże oblig za umorzony uznanym zostanie.

Kraków, 23 lutego 1883.

L. 12505 (1796 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Jana i Walentego Krążków lub ich również z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców lub prawonabywców, ogółem dla wszystkich, którzyby do parceli pod l. top. 1933 a kat. 2639 należącej do realności pod l. k. 186 a l. dom. 125 na Zasaniu w Przemyślu mogli rościć sobie jakie pretensye celem doręczenia im wyroku ekspropryacyjnego c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 7go września 1882 l. 47596 kuratora w osobie p. adwokata dra Tarnowskiego z substytucyą p. adwokata dra Czajkowskiego w Przemyślu, i zawiadamia ich o tem z wezwaniem by do wymienionego kuratora się zgłosili swe roszczenia mu oznajmili lub sądowi wskazali innego swego rzecznika.

Przemyśl, 20 grudnia 1882.

L. 2462. (1834 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi Hirsch pcto. 1500 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Hirscha adwokata dra p. Dębickiego z substytucyą adwokata dra p. Ruscha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 12go marca 1883.

Kołomyja, 12 marca 1883.

L. 2571. (1832 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi i Chanie Hirszom pcto. 750 zł. ustanowił kuratorem dla współpozwanych z miejsca pobytu niewiadomych Jakóba i Chany Hirszów adwokata dra p. Dębickiego z substytucyą adwokata dra p. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 14 marca 1883.

Kołomyja, 14 marca 1883.

L 2531. (1833 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi Hirszowi pt. 500 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Hirscha adwokata dr. Dębickiego z substytucyą adwoka dr. Rascha i doręczył mu nakaz zabezpieczenia z dnia 13go marca 1883.

Kołomyja, 13 marca 1883

L. 2457. (1831 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi Hirszowi i Chanie Hirsch o 1200 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanych z miejsca pobytu niewiadomych Jakóba Hirsza i Chany Hirsch adw. dr. Dębickiego z substytucyą adwokata dr. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 12 marca 1883.

Kołomyja, 12 marca 1883.

L. 6283. (2009 3—3)

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Józef Zubek, reskryptem c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z d. 18 stycznia 1883 l. 816, notaryuszem w Mielnicy mianowany, dnia 13 marca 1883 przysięgę na urząd ten przypisaną wykonał i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 16 marca 1883.

L. 443. (1994 3—3)

Jego Excellencya Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego we Lwowie zamianować raczył na drugi okres sądu Przysięgłych który się rozpocznie 21 maja 1883 o 8 godzinie rano, Przewodniczącym Trybunału Przysięgłych, Prezydenta sądu obwodowego w Samborze Józefa Dittricha, zaś zastępcami przewodniczącego Radców sądów krajowych Fortunata Macielińskiego, Jana Czaczkowskiego, Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego i Henryka Rappego.

Sambor, 19 marca 1883.

L 9709. (1762 3—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Samuelowi Eile, że przeciw niemu został dnia 6 marca 1883 do l. 9709 na rzecz Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie wydanym nakaz zapłaty resztującej sumy wekslowej 1100 zł. z pn. Gdy miejsce pobytu Samuela Eile nie jest wiadome, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Bodeka a tegoż zastępcą adwokata dra Standa i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczonym zostaje. Wzywa więc zatem Samuela Eile, aby ustanowionemu kuratorowi służących do swojej obrony środków dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniedbania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze.

Lwów, dnia 10 marca 1883.

L. 7219. (1656 3—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem każdego, którzyby kwit c. k głównej kasy krajowej z 16go grudnia 1869 l. 103 na książeczkę kasy oszczędności nr. 3241/69 na 10 zł. opiewającą, wystawiony posiadał, aby kwit ten w przeciągu jednego roku, począwszy od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu, tutejszemu sądowi okazał, ile że w razie przeciwnym, takowy za amortyzowany uznany zostanie.

Lwów, dnia 24 lutego 1883.

L. 509. (1502 3—3)

Sąd obwodowy wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych Piotra, Elżbietę i Barbarę Bornów jako też Jana, Filipa i Elżbietę Weimerów, tudzież ich spadkobierców i prawonabywców, ażeby w ciągu jednego roku to jest aż do dnia 16 marca 1884 z prawami swemi, jeżeliby jakie do wierzytelności 400 zł. M. C., 400 zł. M. C., 400 zł. M. C. i 400 zł. M. C. w stanie biernym realności pod l. 276 w Nowym Sączu wykazem hipotecznym l. 527 objętej na karcie C. w poz. 36 na ich rzecz zaintabulowanych mieć mniemali, tem pewniej się zgłosili i takowe wykazali, gdyż inaczej na żądanie proszącej Emilii Uhl zamężnej Dindorf wierzytelności te amortyzowane i ze stanu biernego realności pod l. 276 w Nowym Sączu, wykreślone zostaną.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 10 lutego 1883.

L. 19638. (1671 3—3)

C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem małoletnich Anzelma Beera 2 imion Silbigera i Judy Henscha 2 imion Silbigera do rąk Łazarza Schleisingera jako opiekuna, Józefę z Szancerów Lordową, Henryka Szancera, Maryę Szancer i Salomeę Reginę z Silbigerów Engländerową, że przeciw Emilii Seidlerowej na pierwszem miejscu pozwanej, tudzież i innym współpozwanym, jak również wyżej wymienionym osobom — Jakób Hirsch Bauminger i inni dnia 23 maja 1882 l. 12331 wnieśli o orzeczenie 1) że umieszczona ad ewentum litis na rzecz spadkobierców ś. p. Wiktoryi Silbigerowej na cenie kupna realności pod l. 257 Dz. VIII w Krakowie suma 8000 złp. i 1200 złp nie stanowi własności pozwanych, 2) pozwani nie mają legitymacyi do żądania od powodów jako właścicieli wymienionej realności, aby im tę sumę wypłacili, lub do depozytu sądowego złożyli, 3) uchwała c. k. sądu krajowego Krakowskiego z 30 grudnia 1880 l. 33241 i orzeczenie c. k. Najwyższego Trybunału Sprawiedliwości w Wiedniu z 7 lutego 1882 l. 711 są nieważne i żadne i prawnie nie istnieją, 4) powodowie nie są obowiązani do złożenia do depozytu sądowego wymienionej pod 1) sumy, pozew, w załatwieniu którego wyznaczonym został termin dni 90 do wniesienia obrony. Gdy miejsce pobytu wyżej wymienionych współpozwanych nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępowania pozwanych wyżej wyszczególnionych na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata dra Władysława Wilkosza z substytucyą adwokata dra Pieniążka kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym aby w zwyż oznaczonym czasie albo sami obronę wnieśli, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub innego obrońce sobie wybrali i o tem c. k. sądowi donieśli, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, 1 września 1882.

L. 2459 (1829 3—3)

C. k sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej przeciw Jakóbowi Hirschowi pt. 1200 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Hirscha adwokata dr Dębickiego z substytucyą adwokata dr. Rascha i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 12go marca 1883.

Kołomyja, 12 marca 1883.

L. 6759. (2100 1—3)

C k. wyższy sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem. że Zygmunt Groblewski reskryptem c. k. Ministra sprawiedliwości z dnia 18 stycznia 1883 l. 816 notaryuszem w Winnikach zamianowany, przysięgę na urząd ten przepisaną dnia 20 marca 1883 wykonał i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 22 marca 1883.

L. 4381. (2093)

Sprostowanie.

W edykcie licytacyjnym z 31. grudnia 1882 l. 14.809 umieszczonym w Nr. 57, 58 i 60 „Gazety Lwowskiej" wydrukowano mylnie zamiast i „Markusa Binder" „Marensa Binder" co się niniejszem prostuje

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, 19 marca 1883.

L. 3761. (2069)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu deleguje Franciszka Sobola, ck. notaryusza w Nowem Siole do sporządzania aktów pośmiertnych w okręgu c. k. sądu powiatowego w Nowem Siole, we wszystkich wypadkach śmierci. w których postępowanie spadkowe do kompetencyi tutejszego sądu obwodowego należy.

C. k sąd obwodowy.

Tarnopol, dnia 20 marca 1883.

L. 1006. (1539)

C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu podaje do wiadomości, że uchwałą z dnia 30 grudnia 1882 l. 6628 zezwolono na wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedyńczych przy firmie „Rafinerya nafty, czyli destylarni oleju ziemnego w Ropicy polskiej" Ignacego Sterna, umowy przedślubnej z daty Nowy Sącz dnia 14 lipca 1877 przed c. k. notaryuszem Łucyanem Lipińskim do l. r. 1534 między Ignacym Sternem a jego żoną Eugenią z Körblów Sternową a właściwie jej ojcem Henrykiem Körblem i kuratorem Jakóbem Grossbardem w imieniu tejże zawartej.

C. k. sąd obwodowy

Nowy Sącz, 24 lutego 1883.

L. 3340. (2049)

Niniejszem prostuje się rozpisany dnia 13 lutego 1883 l. 1664 edykt, tyczący się amortyzacyi rewersu tarnopolskiej kasy oszczędności z dnia 30 września 1881 l. 116 na złożone w tejże kasie przez H. Greifa papiery wartościowe, w ten sposób, że wyznaczony posiadaczowi tegoż rewersu termin zgłoszenia się nie rok 6 miesięcy i 3 dni, lecz jeden rok, sześć tygodni i trzy dni wynosi.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 13 marca 1883.

L. 1339. (1595)

C. k. sąd obwodowy w Kołomyi ogłasza, iż na jeneralnem zgromadzeniu stowarzyszenia „Kreditverein in Sniatyn“ dnia 4 lutego 1883 wybrany został członkiem dyrekcyi Dawid Eisenstein a zastępcą jego Dawid Teicher.

Kołomyja, 15 lutego 1883.

L. 2852. (1947 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Maurycego Reichmana, którego miejsce pobytu nie jest wiadomem, że uchwałą z dnia 27 maja 1882 l. 21494 dozwolono intabulacyę Mendla Randa za właściciela sumy 335 zł. 52 ct. na sumie 6000 zł. na dobrach Tarnawa wyżna dla Maurycego Reichmana ciężącej na rzecz Mojżesza Schächtera intabulowanej, i że uchwałę tę ustanowionemu dla Maurycego Reichmana kuratorowi adw. dr. Standowi doręczono.

Lwów, 27 stycznia 1883.

L. 7171. (1948 1—3)

Lwowski c. k. sąd ustanawia niniejszem dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Zygmunta Augusta 2im. Dobrzańskiego celem doręczenia mu ts. uchwały z dnia 29 lipca 1882 l. 30777 dozwalającej intabulacyi zaległości podatkowych Karola Kozakiewicza na sumie wekslowej 500 zł., prenotowanej dla tegoż w stanie biernym części dóbr Dobra do rzeczonego Zygmunta Augusta 2im. Dobrzańskiego należącej, kuratorem ad actum p. adw. dra Pająka, któremu oraz powyższą uchwałę doręcza i o tem rzeczonego kuranda do właściwego zastosowania się zawiadamia.

Lwów, 24 lutego 1883.

L. 4742. (1619 1—3)

Lwowski c. k. sud krajewij wozywaje sym edyktom wsich posidatełej zahynennoj p. Wasyliu Kopyczatkowy knyżoczki szczaduyczoj obszczoho rolnyczo kredytowoho Zawendenja dla Hałycyi i Bukowiny z 22 nojabja 1877 Cz 11 na sumu 633 zł. 40 kr., okazatełewy płatnoj, szczoby w łeczenii sziść misiacej od dnia poslidnoho obwiszczenia toho edykta powyzszu knyżoczku Sudowy prodłożyły poneże po isteczeniu toho terminu knyżoczka taja za amortyzowanuju uznana zistane.

Lwów. 24 Fewralia 1883.

L. 31. (2091 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Jana Maciejowskiego że Izer Noa Habermann ze Stryja wniósł pod dniem 2 stycznia 1883 l. 31 przeciw niemu pozew o wykreślenie ze stanu biernego realności pod l. k. 98 w Stryju prawa zastawu dla sumy 200 zł V. .V że na pozew ten wyznaczono termin do rozprawy sumaryczaej na dzień 4 kwietnia 1883 o godzinie 9 rano i ustanowiono dla niego kuratorem ad actum p adwokata Błońskiego ze Stryja, Jan Maciejowski ma celem bronienia swych praw zgłosić się u ustanowionego kuratora lub innego zastępcę obrać i o tem sądowi donieść, inaczej skutki z niedostatecznej obrony wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Stryj, dnia 3 stycznia 1883.

Upadłości.

L. 3830. (2082 1- 3)

C. k sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Mojżesza Scherznika, kupca towarów sukiennych w Tarnopolu, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiek by się takowy znajdywał a na majątek nieruchomy o tyle o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarzem konkursowym ustanawia się p c. k. adjunkta Przyłuskiego a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dra Axelrada.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie 6 kwietnia 1883 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swe pretensye przeciw masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdywał do dnia 1 czerwca 1883, bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacyi konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie nn dzień 15 czerwca 1883 o godzinie 10 z rana w biórze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Tarnopolu lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Tarnopolu zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“. Termin do likwidacyi *oznaczony jest zarazem terminem do* układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 19 marca 1883.

L. 449. (2084 1—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż i nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 Nr. 1 dz. p. p. położony majątek Süsskinda Liebermana z Brodów.

Kierownictwo tego konkursu poruczamy c. k. sędziemu powiatowemu w Brodach jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy pana dra Wilhelma Ornsteina, adwokata krajowego w Brodach, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do potwierdzenia togoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzieli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznaczamy termin na dzień 5go kwietnia 1883 o godzinie 11tej przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach.

Ktokolwiek chce wystąpić z pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową, chociażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym c. k. sądzie obwodowym w Złoczowie wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych, przed upływem 10go maja 1883 i podać ją na terminie na dzień 23 maja 1883 o godzinie 11 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie. Na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej. Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej Gazety Lwowskiej.

Złoczów, dnia 17 marca 1883.

Doniesienia prywatne.

L. 576. (1848 2—3)

Jarmarki wiosenne na konie rasowe *w r. 1883.*

wprowadzone w życie staraniem galic. Towarzystwa gosp. odbędą się podobnie jak roku zeszłego w miesiącu kwietniu w następującym porządku, mianowicie:

w Stanisławowie	dnia	10	kwietnia
„ Tarnopolu	„	13	„
„ Mościskach	„	18	„
„ Rzeszowie	„	23	„
„ Tarnowie	„	28	„

Z Jarmarkami temi połączone jest zakupno ogierów na stadniki rządowe i premiowanie.

Wyszło właśnie z druku i jest do nabycia we wszystkich księgarniach:

„Pieczenie ciast“

Zbiór przepisów do robienia tortów, placków, i wszelkiego rodzaju ciast w domowem gospodarstwie zwykle używanych.

Dziełko to obejmuje przeszło 200 przepisów długiem doświadczeniem wypróbowanych pieczenia ciast wszelkiego gatunku.

Cena 80 ct.

Na zamówienia wprost do mnie uczynione przekazem pocztowym przesełam franco.

Juliusz WILDT, księgarz w Krakowie. (1820 2—3)

Sprzęty i maszyny gospodarskie

ma skarb **Tłumacki** z powodu sprzedaży kilku dóbr do zbycia.

Takowe można w **Tłumaczu** oglądać. (1728 3—3)

Starszego lekarza sztab. Dr. G. Schmida.

OLEJ do USZ

(Gehör Oel)

wylecza szybko i gruntownie chroniczną głuchotę, fluksyę i strzykanie w uszach nawet w najzastarzalszych i najuporczywszych wypadkach! Przykry szum w uszach jak niemniej lekką głuchotę usuwa zaraz, jak to potwierdzają setki poświadczeń. — Cena flaszki z opisem używania **2 złr.**

Główny skład i sprzedaż en gros u

Piotra Mikolascha

we Lwowie.

W WIEDNIU „Engel Apotheke am Hof Nr. 6.“ (7884)

Na cytrze

na fortepianie i spiewu

udziela nauk gruntownych

Emil Kalinowski

metr muzyki

Adres: **ul. Łyczakowska l. 7.** na I. piętrze w lewo

Jego kompozycye **na cytrę** są w księgarniach do nabycia.

Cytry

wypróbowane i **STRUNY** poleca **najtaniej.**

Instrumenta przegrane kupuje, mienia i pożycza.

(1145 4—6)

L. 52. (2108 1—3)

Ogłoszenie licytacyi.

Na dniu 9 kwietnia 1883 o godzinie 10 przed południem w kancelaryi urzędu gminy w Humniskach w starostwie Kamionka Strumiłowa, odbędzie się licytacya publiczna przez wywołanie głośne na cel wydzierżawienia na lat 6 pastwiska gminnego 45 morgów w Humniskach z parcel pomiaru katastralnego z r. 1845 nr. 974 i 975.

Cena wywołania, jako jednoroczny czynsz dzierżawy, ustanowioną jest kwota 150 zł. a wadyum licytacyjne kwota 50 zł.

Warunki licytacyjne mogą być w każdym czasie przeglądnięte w kancelaryi urzędu gminy w Humniskach.

Zwierzchność gminy.

Humniska, 20 marca 1883.

Do sprzedania!

1. **realność w Gorlicach, w całości lub w dowolnych częściach**, składająca się w jednym kompleksie z dwóch domów murowanych, z domu drewnianego obejmującego mieszkania i lokalności gospodarcze i z ogrodu, położona w miejscu ze wszech stron otwartem, przy samym zbiegu gościńców i targowicy miejskiej.

2. **kopalnia ropy z rozległym terenem** w Ropicy ruskiej, przy Gorlicach.

Warunki nader przystępne oznajmi właściciel na listy frankowane pod adresem: E. S. w Zywcu. (1880 2—3)

Ogłoszenie.

Walne nadzwyczajne Zgromadzenie Towarrystwa kredytowego i oszczędności **w Sokalu,** stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, odbędzie się po myśli §fu 46go statutu na dniu 5tym kwietnia 1883 o 11tej godzinie przed południem, w sali p. J. Austera na Babieńcu w Sokalu.

Porządek dzienny.

Zmiana statutu §§. 1, 21, 23, 24, 38, 53, 57, 65, 69, 77, 85 i 89.

W Sokalu, dnia 27 marca 1883.

Dyrekcya.

Konkurs

na posadę lekarza w Czudczu z płacą roczną 175 złr. w.a. 5 sągów drzewa i wszystkie dochody wchodzące w zakres weterynaryi (do 200).

Łaskawe zgłoszenia przyjmuje kancelarya gminna.

Władysław Gaździński.

(2054) burmistrz.

Bazar Markiewicza

Pierwszy skład wyrobów krajowych

we Lwowie, plac Maryacki l. 10

poleca:

Płótna białe prześcieradłowe i koszulowe, domowego wyrobu z Korczyny i z Dębowca, w sztukach po 34 metrów = 58 łokci polsk. po złr. 14, 15, 16, 17, 18, 19.50, 21 złr., 22 złr., a najcieńsze po 24 złr., 26 zł i 28 złr. sztuka. (7 8—?)

Płótna koszulowe

na sposób irlandzki apreturowane,

po 19 zł., 22 zł., 23 zł. 50 ct., 28 zł. i 32 zł. sztuka

Płótna gospodarcze

pół bielone i szare surowe

po 7 zł., 7 zł. 50 ct., 9 zł., 10 zł. do 13 zł. sztuka

Segeltuchy, drelichy, oxfordy andrychowskie.

Ruskie materye wełniane

z Żabiego, Kosowa i Husiatyna, odpowiednie na eleganckie portyery, lub do pokrycia mebli itp.

L. 108. (2014)

Bilans

Towarzystwa kredytowego

dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa

w Busku,

Stowarz. zarej. z nieograniczoną poręką

za rok 1882.

a) Obrot kasowy:

Przychód: 196.053·67; — Rozchód. 193.633·38; — stan kasy z końcem 1882: 2.420·29; — Obrót ogólny: 392.107·34. —

b) Bilans:

Stan czynny:

Gotówka: 2.420·29; — stan pożyczek: 82.788·86; — odsetki na 1883 rok naprzód wypłacone: 143·14; — odsetki zaległe za 1883 rok: 6.910·04; — wartość mobiliów: 540·32; — wartość zapasu druków i t p. 100·—; — zaliczki procesowe: 602·73; — razem: 93.505·38. —

Stan bierny:

Udziały członków: 45.145·08; — wkładki na rachunek bieżący: 25.150·87; — wierzyciele: 10·711. ; — kaucya: 1.000·—; odsetki na 1883 rok naprzód pobrane i wypłacone: 1.458·84; — fundusz rezerwowy: 4.283·91; — czysty zysk na 1882 rok: 5.755.68; — razem: 93.505·38. —

c) Rachunek strat i zysków

Ma:

Z rachunku odsetek: 9.109·93; — dodatek na wydatki kancelaryi: 332·06; — należytość bezpośrednia: 48·82; — razem: 9.490·81. —

Winien:

Koszta administracyi: 3 602·93; — użytkowanie mebli: 60·04; — nieściągalny kapitał: 72·16; — czysty zysk na 1882 rok: 5.755·68; — razem: 9.490·81. —

Z końcem roku 1881 liczyło Towarzystwo 784 członków, w roku 1882 przybyło 117, ubyło przez wystąpienie, wykluczenie i śmierć 89, z udziałami: 5.050·18; — pozostało zatem z końcem roku 1882 członków: 812 — Oprócz tych wypowiedziało 2 członków połowę swych udziałów w ilości: 30. —

Wpłacone udziały członków z końcem roku 1881, wynosiły kwotę: 49.976·06; — W roku 1882 wpłacono udziały w kwocie: 11.587·39; a w tymże roku wypłacono: 16.418·37; — zatem pozostało z końcem roku 1882 wpłaconych udziałów: 45.145·18.

Busk, dnia 10. lutego 1883.

TOWARZYSTWO KREDYTOWE

dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku, Stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Izaak Leib Goldberg w. r.
dyrektor.

Włodzimierz Pohorecki w. r. kasyer.

Ze strony Rady zawiadowczej:

Bazyli Wanio w. r.
prezes.

Jan Reichert w. r.
sekretarz.

KAZIMIERZ LEWICKI

Główny skład dla Galicyi

PORCELANY, SZKŁA I TOWARÓW MIĘSZANYCH

we Lwowie ulica Trybunalska l. 6

założony w roku 1845.

poleca:

krążki porcelanowe

pod torty

sztuka po 80 ct, 1 złr., 1 złr. 20 ct., 1 złr. 50 ct.

Zarząd dóbr w Mycowie,

poczta BEŁZ, poszukuje **pisarza ekonomicznego,** zdolnego, już cokolwiek obeznanego z gospodarstwem rolnem, kawalera, z dobremi świadectwami i poleceniami poprzednich Pp. chlebodawców. Świadectwa w odpisie należy przesłać. Nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. Posada zaraz do objęcia.

(2099 1 3)

Parcele do sprzedania

przy nowo otworzyć się mającej ulicy prowadzącej przez ogród realności **Kazimierzowska** 39 połączoną z przedłużeniem ulicy **Jagiellońskiej** a ewentualnie przedłużoną do ulicy **Mickiewicza.**

Bliższej wiadomości udzieli właściciel. Kazimierzowska 37. (1896 6—3)

Dyetaryusz

z wyrobionem pismem i praktyką sądową poszukuje posady w c. k. sądach u pp. Notaryuszów i adwokatów i t. p. **F. Herget** poste rest **N. Sącz** 2118

Wina węgierskie

z własnych winnic, za gwarancyą, czysto naturalne ;

przesyła na próbę w faseczkach z żelaznemi obręczami, zawierających 4 litry, po cenach, w których się mieszczą koszta za faseczkę i koszta za przesyłkę do każdej stacyi pocztowej.

WINO czerwone wyborne z natury słodkie . . .	po 4 zł. — ct.
WINO wyskok, białe lub czerwone . . .	po zł. 2 80 ct.
WINO desertowe, białe lub czerwone . . .	po zł. 2 20 ct.
WINO stołowe, białe lub czerwone . . .	po 1 zł. 80 ct.
ŚLIWOWICA (stara)	po 3 zł. 20 ct.

Edward Rittinger, właściciel winnic

Werschetz (Południowe Węgry).

(7596 5—10)

NAGRODA 16,600 FRANCS

QUINA LAROCHE

ELIXIR WINNY

QUINA LAROCHE jest najdokładniejszym preparatem ze wszelkich środków z chininą. Smak posiada przyjemny i skuteczność jej uznaną została wsłabościach żołądka, gastralgii, wynędznieniu, braku apetytu, w trudnem i mozolnem przyjściu do zdrowia po ciężkich chorobach, etc.

Zapobiega i leczy GORĄCZKI peryodyczne, jak również następstwa tychże.

PARYŻ, 22, ULICA DROUOT

W Warszawie dostać można w aptekach pp. Dr. Heinricha, Barcza, Wendy i Wiorogórskiego i w składach materyałów aptecznych pp. Spiessa i Mrozowskiego, L. Zieminskiego, Cierzputowskiego, etc.

We Lwowie dostać można w aptekach pp. Mikolascha, Krzyżanowskiego, A. Sklepińskiego, Ruckera, Naklika.

W Krakowie dostać można w aptekach pp. Trauczyńskiego, Redyka, Wiszniewskiego.

(8093 9—?)

W Stowarzyszeniu „Pracy Kobiet"

rozpoczął się znowu **nowy kurs sukien damskich** połączony **z ćwiczeniami praktycznemi.**

Prócz tego utrzymuje Stowarzyszenie w r. b. Szkołę szycia białego, cerowania, haftów, szycia na maszynie, wyrobu frędzli, koronek klockowych i robót maszynowo-pończoszkowych.

O warunkach przyjmowania uczennic dowiedzieć się można codziennie z wyjątkiem dni niedzielnych i świątecznych od g. 8 rano do 5tej wieczorem. — Biuro wywiadowcze poleca nauczycielki, bony i panny służące.

Stowarzyszenie przyjmuje zamówienia na bieliznę i roboty pończoszkowe wszelkiego rodzaju. (Ulica Teatralna l. 10).

(2104)

L. 583.

Ogłoszenie.

Stosownie do §. 30 ustawy o reprezentacyi powiatowej, zostały rachunki z przychodów i wydatków funduszu drogowego i powiatowego za rok 1882 do wolnego przejrzenia przez opodatkowanych w dniu dzisiejszym w biurze Wydziału wyłożone, co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości.

Z Wydziału rady powiatowej.

Rzeszów, dnia 20 marca 1883.

Do wynajęcia

Mleczarnia

w realności Wgo E. Breuera.

(wchód z ulicy Kazimierzowskiej, 37, również i z ul. Jagiellonskiej).

Bliższej wiadomości udzieli odźwierny, ul. Kazimierzowska, 37. (2043 3-5)

Dra. Karola Mikolascha

Hiszpańskie Wina lecznicze

chinowe, chinowo-żelaziste, pepsynowe, peptonowe i rumbarbarowe, tudzież

Koniak i wina dla chorych i rekonwalescentów

jedynie odznaczone zostały świadectwami najsławniejszych profesorów i lekarzy w Wiedniu w Krakowie, Lwowie i Czerniowcach: Dr. Brauna, Lorinsera, Draschego, Spaetha, Korczyńskiego, Jakubowskiego, Biesiadeckiego, Widmana, Sawickiego, Ziembickiego, Weigla, Wolana, Strzeleckiego, Stockloefa, Załozieckiego i i t. d.

Skład główny w aptece pod „Gwiazdą"

Piotra Mikolascha we Lwowie.

W Krakowie w apt. p. F. Gralewskiego.

W Czerniowcach w aptece p. F. Krzyżanowskiego.

Skład główny dla Monarchii Austro-Węgierskiej i dla państw ościennych u

Wilh. Maagera w Wiedniu Neumarkt 3. (7879 34-?)

Zaproszenie do przedpłaty na pismo

SZCZUTEK.

Prenumerata kwartalna **wynosi 2 zł. 50 ct.,** z dodatkiem powieściowym.

Nowi prenumeratorowie od dnia 1 kwietnia otrzymają bezpłatnie początek powieści „Pepita Jimenez" i „Odwet męża."

ADRES: ADMINISTRACYA "SZCZUTKA"

Lwów, ul. Halicka l. 48.

(1778 5—8)

Szematyzm

Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księst. Krakowskiem na rok

1883

nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycyi

„GAZETY LWOWSKIEJ"

Zamiejscowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.,** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyzm przesyłamy tylko za uiszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzmu.

! Tylko 2 zł. 40 ct.!

za wszystkie

Najnowsze kompozycye

na rok 1883

F. TYMOLSKIEGO.

Modlitwa, na pamiątkę 200 let. rocznicy oswobodzenia Wiednia przez króla Jana III	60 ct.
Łza, Polonez Cieniom Mickiewicza	50 c.
Do Świtu Mazury . .	64 ct.
Kumciu, Lubciu Dumka, Szumka i Kołomyjki	64 ct.
Ciotunie Kadryle . . .	70 ct.
Murzynka, polka francuska	45 ct.
Izia. Polka szybka . . .	45 ct.

Do nabycia we wszystkich księgarniach i u autora: Sykstuska l. 13.

(1816 9—10)

Nowa realność piętrowa

o 7 oknach frontowych z zabudowaniem oficynowem, której przyznano 25letnie uwolnienie od podatków, zawierająca razem z kuchniami 26 części mieszkalnych, położona w zdrowej i pięknej okolicy miasta części 1szej, jest z wolnej ręki pod bardzo korzystnemi warunkami do sprzedania.

Do realności tej należy także frontowy grunt budowlany, pod drugą takąż realność, służący obecnie jako ogród w objętości 120 sążni kwadr., z frontem 10 sążni.

Dochód czysty wynosi 8% a nabywca potrzebuje tylko 7000 do 8000 kapitału w gotówce

Bliższa wiadomość w Administracyi „Gazety Lwowskiej

J. PADEWSKI

LWÓW, RYNEK l. 30

poleca swój nowo otworzony wyłączny

SKŁAD HERBATY.

Cenniki na żądanie franko.

(448 5—?)

(2068 3—3)

Ogłoszenie.

Na dniu **9 kwietnia 1883** o godzinie 11tej przed południem, odbędzie się w sali Rady powiatowej

Ogólne Zgromadzenie

Towarzystwa zaliczkowego

Stowarzyszenia zarej. z nieogr. poręką **w Sanoku.**

Porządek dzienny:

1. Zamknięcie rachunków za r. 1882 i udzielenie Dyrekcyi absolutoryum
2. Rozdział zysku.
3. Wybór 4 członków do Rady Nadzorczej.
4. Wybór Dyrekcyi.
5. Zmiana statutu i
6. Wnioski członków.

RADA NADZORCZA.

BAZAR MARKIEWICZA

plac Maryacki l. 10 we Lwowie

oprócz różnych wyrobów krajowych

otrzymał świeżo na Wiosnę i Lato w wielkim wyborze

Materye wełniane, jedwabne, adamaszki, atłasy, bareże, gazy, grenadiny, perkale, satiny, zefiry, muszlinki, oraz szale i chustki dla dam.

Przyjmuje zamówienia na gotowe suknie damskie. **Ceny stałe.**

Okazy wysyła na żądanie franco.

Agencya farbiarni **W. Spindlera w Berlinie.**

(1949 2—6)

Słownik geograficzny

Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich

pod Redakcya:

Filipa Sulimierskiego, Bronisława Chlebowskiego i Władysława Walewskiego

Wyłącznym nakładem Władysława WALEWSKIEGO

wychodzi w Warszawie od r. 1880. *co miesiąc* zeszytami po 5 ar. druku; 12 zeszytów składa 1 tom.

Cena zeszytu: w rublach *50 kop.*; w w. a. *65 cnt.*; w markach *1 m. 5 f.*

Cena tomu: w rublach *6 rs.*; w w. a. złr. *7.50.*; w markach *12 m. 60 f.*

Cena z przesyłką pod opaską w kraju lub zagranicą: w rublach *60 kop.*; w. a. *75 ct.* w markach *1 mrk 25 f.*

Cena tomu z przesyłką: w rublach *7 rs. 20 kop.*; w w. a. *9 złr.*; w markach *15 marek.*

Oprawa tomu **rs. 1.**

Administracya Słownika i adres do przesyłania pieniędzy, reklam, także artykułów.

JULIUSZ WALEWSKI, dr. praw, Warszawa, ul. Długa, Nr. 47.

(632 12—100)

Zawiadamiamy niniejszem, że na tegoroczny sezon zaopatrzyliśmy nasz magazyn obficie w najlepsze **POWOZY.** Począwszy od Landauskich powozów o czterech siedzeniach, kolasek, na pół krytych faetonów, faetonów do powożenia dla panów i dam, aż do dorożki, wozu gospodarskiego i tarantasów, znachodzi się wielki wybór najlepszych wyrobów tego rodzaju, do których zwiedzenia każdego najuprzejmiej zapraszamy.

SKŁADY znajdują się we Lwowie przy ulicy Karola Ludwika l. 5 i 21.

SCHUSTALA i SPKI.

c. k. uprzyw. nadworna fabryka powozów, odszczególniona kilkoma dyplomami honorowemi i wieloma medalami, a między temi pierwszem uznaniem na wystawie przemyskiej.

Zawiadamiamy zarazem, że wysyłamy na prowincye rozmaite angielskie lakiery powozowe w najlepszym gatunku do użytku dla naszych gości lub dla lakierników powozów i innych przedmiotów. (1362 8—?)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera.

Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru „Schlög.